
Документ за разглеждане в заседание

A9-0177/2020

5.10.2020

ДОКЛАД

с препоръки към Комисията относно Законодателния акт за цифровите услуги: адаптиране на правилата в областта на търговското и гражданското право за търговските субекти, които извършват дейност онлайн
(2020/2019(INL))

Комисия по правни въпроси

Докладчик: Тимо Вьолкен

(Право на инициатива – член 47 от Правилника за дейността)

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ: ПОДРОБНИ ПРЕПОРЪКИ ПО СЪДЪРЖАНИЕТО НА ИСКАНОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ	16
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	37
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ.....	41
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КУЛТУРА И ОБРАЗОВАНИЕ	53
ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ	59
ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ	60

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

с препоръки към Комисията относно Законодателния акт за цифровите услуги: адаптиране на правилата в областта на търговското и гражданското право за търговските субекти, които извършват дейност онлайн (2020/2019(INL))

Европейският парламент,

- като взе предвид член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 10 от Европейската конвенция за правата на човека,
- като взе предвид Регламент (ЕС) 2019/1150 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. за насърчаване на справедливост и прозрачност за бизнес ползвателите на посреднически онлайн услуги¹;
- като взе предвид Директива (ЕС) 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година относно авторското право и сродните му права в цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО²,
- като взе предвид Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО³ (наричан по-нататък „Общ регламент относно защитата на данните“),
- като взе предвид Директива 2010/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. относно координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги)⁴,
- като взе предвид Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 година относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси⁵,
- като взе предвид предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета от 6 юни 2018 г. за създаване на програмата „Цифрова Европа“ за периода 2021 – 2027 г. (СОМ(2018)0434),
- като взе предвид Препоръка (ЕС) 2018/334 на Комисията от 1 март 2018 г.

---

¹ ОВ L 186, 11.7.2019 г., стр. 57.

² ОВ L 130, 17.5.2019 г., стр. 92.

³ ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 95, 15.4.2010 г., стр. 1.

⁵ ОВ L 136, 24.5.2008 г., стр. 3.

относно мерки за ефективна борба с незаконното съдържание онлайн⁶,

- като взе предвид Конвенцията относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела⁷ и Конвенцията за признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения, подписана на 10 юни 1958 г. в Ню Йорк,
  - като взе предвид своята резолюция от 3 октомври 2018 г. относно технологиите на разпределен регистър и блоквериги: създаване на доверие чрез премахване на посредничеството⁸,
  - като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 19 февруари 2020 г. относно Европейска стратегия за данните (COM(2020)0066),
  - като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 19 февруари 2020 г., озаглавено „Изграждане на цифровото бъдеще на Европа“ (COM(2020)0067),
  - като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 25 май 2016 г. „Онлайн платформите и цифровият единен пазар. Възможности и предизвикателства пред Европа“ (COM(2016)0288);
  - като взе предвид членове 47 и 54 от своя Правилник за дейността,
  - като взе предвид становищата на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и комисията по култура и образование,
  - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси (A9-0177/2020),
- А. като има предвид, че цифровите услуги, които са крайъгълен камък на икономиката на Съюза и осигуряват препитание на голям брой негови граждани, трябва да бъдат регулирани по начин, който гарантира зачитането на основните права и други права на гражданите, и в същото време подкрепя развитието и икономическия напредък и цифровата среда и насърчава доверието в онлайн средата, като се вземат предвид интересите на ползвателите и всички участници на пазара, включително на малките и средните предприятия (МСП) и стартиращите предприятия;
- Б. като има предвид, че някои правила по отношение на доставчиците на онлайн споделяне на съдържание и аудиовизуални медийни услуги наскоро бяха актуализирани, по-специално с Директива (ЕС) 2018/18081 и Директива (ЕС) 2019/790, но редица ключови аспекти на гражданското и търговското право не бяха разгледани по задоволителен начин в правото на Съюза или в

---

⁶ ОВ L 63, 6.3.2018 г., стр. 50.

⁷ ОВ L 339, 21.12.2007 г., стр. 3.

⁸ ОВ C 11, 13.1.2020 г., стр. 7.

националното право, и като има предвид, че значението на този въпрос беше подчертано от бързото и ускорено развитие през последните десетилетия в областта на цифровите услуги, по-специално появата на нови бизнес модели, технологии и социални реалности; като има предвид, че в този контекст се изисква цялостна актуализация на основните разпоредби на гражданското и търговското право, приложими към търговските субекти, които извършват дейност онлайн;

- В. като има предвид, че някои предприятия, които предлагат цифрови услуги, се ползват поради силните ефекти на мрежата, основана на данни, от значителна пазарна мощ, което им позволява да наложат на ползвателите своите бизнес практики, което все повече затруднява конкурентоспособността на другите участници, особено на стартиращите предприятия и МСП, и затруднява дори навлизането на нови предприятия на пазара;
- Г. като има предвид, че последващото налагане на спазването на законодателството в областта на конкуренцията само по себе си не може да се справи ефективно с въздействието на пазарната мощ на някои онлайн платформи, включително върху лоялната конкуренция на цифровия единен пазар;
- Д. като има предвид, че платформите за хостинг се превърнаха от платформи за просто излагане на съдържание във високо развити структури и в участници на пазара, по-специално социалните мрежи, които събират и се възползват от данни за използването на съдържание; като има предвид, че ползвателите имат легитимни основания да очакват справедливи условия за използването на такива платформи и за използването на данните на ползвателите от тези платформи по отношение на достъпа, прозрачността, ценообразуването и разрешаването на спорове; като има предвид, че прозрачността може да допринесе за значително повишаване на доверието в цифровите услуги;
- Е. като има предвид, че платформите за хостинг на съдържание могат да определят какво съдържание се показва на техните ползватели, като по този начин оказват съществено влияние върху начина, по който получаваме и съобщаваме информация, до такава степен, че платформите за хостинг на съдържание фактически се превърнаха в обществени пространства в цифровата сфера; като има предвид, че обществените пространства трябва да се управляват по начин, който защитава обществените интереси, зачита основните права на ползвателите и на техните права в областта на гражданското право, и особено на правото им на свобода на изразяване на мнение и правото им на информация;
- Ж. като има предвид, че зачитането на закона в цифровия свят включва не само ефективно прилагане на основните права, по-специално на свободата на изразяване на мнение и свободата за получаване и разпространяване на информация, неприкосновеността на личния живот, безопасността и сигурността, недискриминацията, зачитането на собствеността и на правата върху интелектуалната собственост, но и гарантиране на достъп до правосъдие и на справедлив съдебен процес за всички; като има предвид, че делегирането на правомощието за вземане на решения по отношение на законността на съдържанието или на правомощията за правоприлагане към частни дружества

подкопава прозрачността и справедливия съдебен процес, което води до фрагментарен подход; като има предвид, че поради това е необходима предвидена в закона ускорена процедура с подходящи гаранции, за да се гарантира наличието на ефективни средства за защита на права;

- З. като има предвид, че автоматизираните инструменти понастоящем не могат надеждно да разграничават незаконното съдържание от съдържание, което е законно в даден контекст, и че следователно механизмите за автоматично откриване и премахване на съдържание могат да породят основателни правни опасения, по-специално по отношение на възможните ограничения на свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, защитени съгласно член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз; като има предвид, че поради това използването на автоматизирани механизми следва да бъде пропорционално, като обхваща само обосновани случаи и следва прозрачни процедури;
- И. като има предвид, че член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз защитава също така свободата и плурализма на медиите, които все повече зависят от онлайн платформите, за да достигат до своята публика;
- Й. като има предвид, че цифровите услуги се използват ежедневно от повечето европейци, но се подчиняват на все по-широк набор от правила в целия Съюз, което води до значителна разпокъсаност на пазара, а оттам – до правна несигурност за европейските ползватели и за услугите, осъществявани през границите; като има предвид, че режимите на гражданското право, уреждащи практиките на платформите за хостинг на съдържание по отношение на модерирването на съдържание, се основават на определени специфични за сектора разпоредби на равнището на Съюза и на национално равнище, като са налице значителни различия в уредбата на задълженията и в предвидените механизми за прилагане на различните приложими режими на гражданското право; като има предвид, че това положение доведе до фрагментиран набор от правила за цифровия единен пазар, което изисква отговор на равнището на Съюза;
- К. като има предвид, че настоящият бизнес модел на някои платформи за хостинг на съдържание е да насърчава съдържание, за което има вероятност да привлече вниманието на ползвателите и следователно да генерира повече данни за профилирането, за да предложи още по-ефективна целева реклама и по този начин да се увеличи печалбата; като има предвид, че това профилиране, съчетано с целева реклама, може да доведе до усилването на съдържание, насочено към експлоатация на емоции, което често насърчава и улеснява усещане за сензационност в новинарските емисии и в системите за препоръчване на съдържание, което води до възможна манипулация спрямо ползвателите;
- Л. като има предвид, че предлагането на контекстуални реклами на ползвателите изисква по-малко данни за ползвателите, отколкото целева поведенческа реклама, и поради това е с по-малка степен на намеса;
- М. като има предвид, че изборът на алгоритмична логика, стояща в основата на

такива системи на препоръчването на съдържание, сравняването на услуги, поддържането на съдържание или позиционирането на реклами продължава да става по преценка на платформите за хостинг на съдържание, като възможността за публичен контрол е малка, което поражда въпроси във връзка с отговорността и прозрачността;

- Н. като има предвид, че платформите за хостинг на съдържание със значителна пазарна мощ дават възможност на своите ползватели да използват техните профили, за да влизат в уебсайтове на трети лица, като по този начин им се позволява да проследяват дейността си дори извън собствената им платформа, което представлява конкурентно предимство по отношение на достъпа до данни за алгоритмите за поддържане на съдържание;
- О. като има предвид, че т.нар. „интелигентни“ договори, които се основават на технологии на разпределен регистър, включително блоквериги, които дават възможност за прилагане на децентрализирано и напълно проследимо запазване на записи и за самоизпълнение, се използват в редица области без подходяща правна рамка; като има предвид, че съществува несигурност относно законосъобразността на такива договори и тяхната приложимост в трансгранични ситуации;
- П. като има предвид, че неподлежащите на договоряне общи условия на платформите често предвиждат, че приложимото право и компетентните съдилища за решаване на споровете са извън Съюза, което може да затрудни достъпа до правосъдие; като има предвид, че Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела⁹ урежда подсъдността и приложимото право; като има предвид, че Общият регламент за защита на данните изяснява правото на субекта на данни да предприеме действия по частно принудително изпълнение, пряко насочени срещу администратора на данни или обработващия лични данни, независимо от това дали обработването се извършва в Съюза или не, и независимо дали администраторът е установен в Съюза или не; като има предвид, че член 79 от Общия регламент за защита на данните предвижда, че производствата се образуват пред съдилищата на държавата членка, в която администраторът или обработващият лични данни има място на установяване или алтернативно – в държавата по обичайно местопребиваване на субекта на данни;
- Р. като има предвид, че достъпът до нелични данни и тяхното извличане е важен фактор за растежа на цифровата икономика; като има предвид, че подходящи законоустановени стандарти и гаранции за защита на данните по отношение на оперативната съвместимост на данните могат чрез премахване на блокиращите ефекти да играят важна роля за гарантиране на справедливи пазарни условия;
- С. като има предвид, че е важно да се оцени възможността за възлагане на европейска агенция на правомощия да гарантира хармонизиран подход в целия Съюз при прилагането на Законодателния акт за цифровите услуги, което да улесни координирането на национално равнище и също така да разгледа новите

---

⁹ ОВ L 351, 20.12. 2012 г., стр. 1.

възможности и предизвикателства, по-специално тези от трансгранично естество, произтичащи от технологичните промени в настоящо време;

Законодателен акт за цифровите услуги

1. изисква от Комисията да представи в най-кратък срок набор от законодателни предложения, представляващ законодателен акт за цифровите услуги, с подходящ материален, персонален и териториален обхват, даващ определение на основните понятия и включващ препоръките, съдържащи се в приложението към настоящата резолюция; застъпва виждането, че без да се засягат подробните аспекти на бъдещите законодателни предложения, член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз следва да бъде правното основание;
2. предлага Законодателният акт за цифровите услуги да включва регламент, която да предвижда договорни права, отнасящи се до управлението на съдържание, да установява прозрачни, справедливи, обвързващи и единни стандарти и процедури за модерирание на съдържание и да гарантира достъпни и независими средства за съдебна защита на права; подчертава, че всички бъдещи законодателни предложения следва да бъдат основани на доказателства и да целят премахване на съществуващите и избягване на евентуални нови необосновани пречки пред предоставянето на цифрови услуги от страна на онлайн платформите, като в същото време засилват защитата на потребителите и гражданите; счита, че законодателните предложения следва да бъдат насочени към постигането на устойчив и интелигентен растеж, да дават отговор на технологичните предизвикателства и да гарантират, че цифровият единен пазар е справедлив и безопасен за всички;
3. освен това предлага предложените мерки за модерирание на съдържание да се прилагат само за незаконно съдържание, а не за съдържание, което е просто вредно; предлага за тази цел регламентът да включва универсални критерии за определяне на пазарната мощ на платформите, за да се даде ясно определение на това какво представлява платформа със значителна пазарна мощ и по този начин да се определи дали определени платформи за хостинг на съдържание, които не притежават значителна пазарна мощ, могат да бъдат освободени от определени разпоредби; подчертава, че установената със Законодателния акт за цифровите услуги уредба следва да бъде управляема за малките предприятия, МСП и стартиращите предприятия и поради това следва да включва пропорционални задължения за всички сектори;
4. предлага Законодателният акт за цифровите услуги да наложи задължение за доставчиците на цифрови услуги, които са установени извън Съюза, да определят законен представител за интересите на ползвателите в рамките на Съюза, до които могат да се отправят искания, например за се даде възможност потребителите да прибягват до средства за защита на правата им в случай на неверни или подвеждащи реклами и информацията за контакт с този представител да бъде видима и достъпна на уебсайта на доставчика на цифрови услуги;

Права по отношение на модерирането на съдържание

5. подчертава, че отговорността за прилагането на закона трябва да се носи от публичните органи; счита, че окончателното решение относно законността на съдържание, създадено от ползвателите, трябва да се взема от независима съдебна система, а не от частно търговско образувание;
6. настоява, че регламентът трябва да забрани практики за модерирането на съдържание, които са дискриминационни или води до експлоатация и изключване, особено по отношение на най-уязвимите, и винаги трябва да зачита основните права и свободи на ползвателите, и по-специално тяхната свобода на изразяване на мнение;
7. подчертава необходимостта от по-добра защита на потребителите чрез предоставяне на надеждна и прозрачна информация относно примери за злоупотреби, като например извършването на подвеждащи твърдения и измами;
8. препоръчва прилагането на регламента да се наблюдава отблизо от европейска агенция, натоварена със задачата да гарантира спазването на разпоредбите на регламента от страна на платформите за хостинг на съдържание, по-специално чрез наблюдение на спазването на стандартите, определени за управление на съдържанието въз основа на доклади за прозрачност и наблюдение на алгоритмите, използвани от платформите за хостинг на съдържание за целите на управлението на съдържанието; призовава Комисията да направи оценка на възможностите за назначаване на съществуваща или нова европейска агенция или европейски орган или за координиране на мрежа от национални органи за изпълнението на тези задачи (наричана по-нататък „европейската агенция“);
9. предлага платформите за хостинг на съдържание редовно да представят на европейската агенция изчерпателни доклади за прозрачността, основани на последователна методология и оценени въз основа на съответни показатели за изпълнение, включително по отношение на техните политики относно съдържанието и съответствието на техните общи условия с разпоредбите на Законодателния акт за цифровите услуги; освен това предлага платформите за хостинг на съдържание да публикуват и осигуряват лесен достъп до тези доклади, както и до своите политики по отношение на управлението на съдържание в публично достъпна база данни;
10. призовава платформите за хостинг на съдържание със значителна пазарна мощ да оценяват риска, който техните политики за законно съдържание по отношение на управление на съдържанието представляват за обществото, по-специално по отношение на тяхното въздействие върху основните права, и да участват всеки две години в диалог с европейската агенция и съответните национални органи въз основа на представяне на доклади за прозрачност;
11. препоръчва държавите членки да осигурят независими органи за уреждане на спорове, на които е възложено решаването на спорове относно модерирането на съдържание; счита, че за да се защитят анонимните публикации и общият интерес, не само ползвателят, качил спорното съдържание, но и независимо трето лице като например омбудсман, имащо легитимен интерес да предприеме действие, следва да могат да оспорват решенията относно модерирането на съдържание; потвърждава правото на ползвателите да сезират съд;

12. заема твърдата позиция, че Законодателният акт за цифровите услуги не трябва да задължава платформите за хостинг на съдържание да използват каквито и да било форми на напълно автоматизиран предварителен контрол на съдържанието, освен ако е предвидено друго в действащото право на Съюза, и счита, че всеки механизъм, който се използва по усмотрение на платформите, не трябва да води до предварителен контрол на базата на автоматизирани инструменти или филтриране на качено съдържание, и трябва да подлежи на одит от страна на европейската агенция, за да се гарантира, че е налице съответствие със Законодателния акт за цифровите услуги;
13. подчертава, че платформите за хостинг на съдържание трябва да бъдат прозрачни при обработката на алгоритмите и на данните, използвани за обучение на алгоритмите;

Права по отношение на поддържането на съдържание, данни и онлайн реклами

14. счита, че насоченото към ползвателите усилване на съдържание въз основа на мненията или позициите, представени в същото съдържание, е една от най-вредните практики в цифровото общество, особено когато видимостта на такова съдържание се увеличава въз основа на предходно взаимодействие на ползвателя с друго разширено съдържание и с цел оптимизиране на профилите на ползвателите за целите на целеви реклами; изразява загриженост, че тези практики разчитат на всеобхватно проследяване и извличане на данни; призовава Комисията да анализира въздействието на тези практики и да предприеме подходящи законодателни мерки;
15. счита, че използването на целева реклама трябва да бъде регулирано по-рестриктивно в посока към форми на реклама с по-ниска степен на намеса, които не изискват никакво проследяване на взаимодействието на ползвателите със съдържание и, както се установи, че поведенческата реклама следва да бъде обусловена от свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено съгласие на ползвателите;
16. отбелязва действащите разпоредби, уреждащи целевата реклама в Директива 2002/58/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации)¹⁰; *въвеждане на правила за прозрачност по отношение на условията за натрупване на данни с цел предлагане на целеви реклами, както и тяхното функциониране и отчетност*
17. ето защо препоръчва Законодателният акт за цифровите услуги да определи ясни граници и да въведе правила за прозрачност по отношение на условията за натрупване на данни за целите на предлагането на целева реклама, както и на функционирането и отчетността на такава целева реклама, особено когато се проследяват данни на уебсайтове на трети лица; поддържа, че са необходими нови мерки за създаване на уредба за отношенията между платформите и потребителите по отношение на разпоредбите за прозрачност относно рекламата, цифровото „подтикване“ и преференциалното третиране; приканва Комисията да

---

¹⁰ (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37).

направи оценка на възможностите за регулиране на целевата реклама, включително постепенно премахване, водещо до забрана;

18. подчертава, че в съответствие с принципа за свеждане на данните до минимум и за да се предотврати неразрешено разкриване, кражба на самоличност и други форми на злоупотреба с лични данни, Законодателният акт за цифровите услуги следва да предвижда правото на анонимно използване на цифрови услуги, когато това е технически възможно; призовава Комисията да изисква от платформите за хостинг на съдържание да проверяват самоличността на рекламодателите, с които имат търговски отношения, за да се гарантира отчетността на рекламодателите в случаите, в които се установи, че рекламираното съдържание е незаконно; поради това препоръчва Законодателният акт за цифровите услуги да включва разпоредби, които не позволяват на платформите да използват с търговска цел данни на трети лица в ситуации на конкуренция с тези трети лица;
19. изразява съжаление относно съществуващата информационна асиметрия между платформите за хостинг на съдържание и публичните органи, и призовава за рационализиран обмен на необходимата информация; подчертава, че в съответствие със съдебната практика относно комуникационните метаданни публичните органи трябва да получат достъп до метаданни на ползвател само за разследване на лица, заподозрени за тежко престъпление, и след предварително съдебно разрешение;
20. препоръчва да се изисква от доставчиците със значителна пазарна мощ, които поддържат услуга с единна идентификация на данните, да поддържат и поне една отворена и децентрализирана система за установяване на самоличността, базирана на рамка, която не е собственост на доставчика; изисква от Комисията да предложи общи стандарти на Съюза за националните системи, предоставяни от държавите членки, особено по отношение на стандартите за защита на данните и трансграничната оперативна съвместимост;
21. призовава Комисията да прецени възможността за определяне на справедливи договорни условия, за да се улесни споделянето на данни и да се повиши прозрачността с цел преодоляване на дисбаланса в пазарната мощ; за тази цел предлага да се проучат възможностите за улесняване на оперативната съвместимост, взаимосвързаността и преносимостта на данните; изтъква, че споделянето на данни следва да бъде придружен от достатъчни и подходящи гаранции, включително ефективно анонимизиране на личните данни;
22. препоръчва Законодателният акт за цифровите услуги да изисква от платформите със значителна пазарна мощ да предоставят приложно-програмен интерфейс, чрез който платформите на трети лица и техните ползватели да могат да взаимодействат с основните функционални характеристики и ползвателите на платформата, предоставяща приложно-програмния интерфейс, включително услугите на трети лица, предназначени за подобряване и персонализиране на изживяването на ползвателите, особено чрез услуги, които адаптират настройките за защита на неприкосновеността на личния живот, както и предпочитанията във връзка с поддържането на съдържанието; предлага платформите да документират публично всички приложно-програмни интерфейси, които те предоставят с цел даване на възможност за оперативна съвместимост и взаимосвързаност на

услугите;

23. категорично счита, от друга страна, че платформите със значителна пазарна мощ, предоставящи приложно-програмен интерфейс, не трябва да споделят, задържат, реализират или използват данните, които получават от услуги, предоставяни от трети лица;
24. подчертава, че задълженията за оперативна съвместимост и взаимосвързаност не трябва да ограничават, възпрепятстват или забавят способността на платформите за хостинг на съдържание да коригират проблеми, свързани със сигурността, и че необходимостта да се коригират проблеми, свързани със сигурността, не следва да води до ненужно спиране на действието на приложно-програмния интерфейс, който осигурява оперативна съвместимост и взаимна свързаност;
25. припомня, че разпоредбите относно оперативната съвместимост и взаимосвързаността трябва да спазват всички съответни закони за защита на данните; препоръчва в тази връзка от платформите да се изиска по силата на Законодателния акт за цифровите услуги да гарантират техническата осъществимост на разпоредбите за преносимост на данните, предвидени в член 20, параграф 2 от Общия регламент относно защитата на данните;
26. призовава платформите за хостинг на съдържание да предоставят на ползвателите реален избор дали да дадат или не предварително съгласието си за показване на целева реклама въз основа на предварителното взаимодействие на ползвателя със съдържание на една и съща платформа за хостинг на съдържание или на уебсайтове на трети лица; подчертава, че този избор трябва да бъде представен по ясен и разбираем начин и че отказът за предоставянето му не трябва да води до блокиране на достъпа до функционалните възможности на платформата; подчертава, че съгласието за целева реклама не трябва да се счита за свободно изразено и валидно, ако достъпът до услугата е обвързан с обработване на данни; отново потвърждава, че Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹¹ обуславя целевата реклама от решение за включване, като в противен случай тя е забранена; отбелязва че, тъй като онлайн дейностите на едно лице позволяват получаването на задълбочени данни за неговото поведение и дават възможност то да бъде манипулирано, общото и безразборно събиране на лични данни относно всяко използване на дадена цифрова услуга представлява несъразмерна намеса в правото на неприкосновеност на личния живот; потвърждава, че ползвателите има право да не бъдат подлагани на всеобхватно проследяване, когато използват цифрови услуги;
27. изисква от Комисията да гарантира, че в същия дух потребителите могат да продължават да използват свързано устройство с всички негови функции, дори ако потребителите оттеглят или не дадат своето съгласие за споделяне на неоперативни данни с производителя на устройството или с трети лица; потвърждава необходимостта от прозрачност в общите договорни условия по

---

¹¹ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37).

отношение на възможността и обхвата на споделянето на данни с трети лица;

28. освен това призовава на ползвателите да бъде гарантирана подходяща степен на прозрачност и на влияние върху критериите, въз основа на които съдържанието се поддържа и се прави видимо за тях; счита, че това следва да включва и възможността за отказ от поддържане на съдържание освен по отношение на хронологичния ред; изтъква, че предоставяният от платформи приложно-програмен интерфейс следва да позволява поддържането на съдържание да става от софтуер или услуги по избор на ползвателите;
29. подчертава колко е важно Законодателният акт за цифровите услуги да бъде правно издържан и ефективен от гледна точка на защитата на децата в онлайн среда, като същевременно се въздържа от налагането на общи задължения за наблюдение или филтриране и гарантира пълна координация и избягване на дублиране с Общия регламент относно защитата на данните и с Директивата за аудио-визуалните медийни услуги;
30. припомня, че платените реклами или платеното позициониране на спонсорирано съдържание следва да бъдат определяни по ясен, сбит и интелигентен начин; предлага платформите да оповестяват произхода на платените реклами и на спонсорираното съдържание; за тази цел предлага платформите за хостинг на съдържание да публикуват цялото спонсорирано съдържание и реклами и да ги направят ясно видими за своите ползватели в публично достъпен архив на рекламите, в който се посочва кой е заплатил за тях и, ако е приложимо, от чието име; подчертава, че това включва както преки, така и непреки плащания или всяко друго възнаграждение, получавано от доставчиците на услуги;
31. счита, че ако съответните данни показват значително разминаване между заблуждаващите рекламни практики и осигуряването на прилагането между платформи, установени в Съюза и платформи, установени в трети държави, е разумно да се разгледат допълнителни възможности за гарантиране на съответствието с действащите в Съюза закони; подчертава необходимостта от равнопоставени условия на конкуренция между рекламодателите от Съюза и рекламодателите от трети държави;

Разпоредби относно общите условия, интелигентните договори и блокверигите и международното частно право

32. отбелязва увеличаването на т.нар. „интелигентни договори“ като тези въз основа на технологиите на разпределения регистър без ясна правна рамка;
33. призовава Комисията да направи оценка на разработването и използването на технологиите на разпределен регистър, включително блоквериги, и по-специално на интелигентните договори, да предостави насоки за осигуряването на правна сигурност за предприятията и потребителите, и по-специално по въпросите, свързани със законосъобразността и изпълнението на интелигентни договори в трансгранични ситуации и, когато е приложимо, относно изискванията за нотариална заверка, и да направи предложения за подходящата правна уредба;
34. подчертава, че справедливостта и съответствието на общите условия, прилагани от посредниците по отношение на ползвателите на техните услуги, със

стандартите за основните права трябва да подлежат на съдебен контрол; подчертава, че общи условия, които неоправдано ограничават основните права на ползвателите, като например правото на неприкосновеност на личния живот и свободата на изразяване на мнение, не следва да бъдат обвързващи;

35. отправя искане към Комисията да проучи условията за осигуряване на подходящ баланс и равенство между страните по интелегентни договори, като вземе предвид опасенията на по-слабата страна във връзка с частните ѝ интереси или опасенията във връзка с обществения интерес, като например относно картелни споразумения; подчертава необходимостта да се гарантира зачитането на правата на кредиторите в производствата по несъстоятелност и реструктуриране; настоятелно препоръчва интелегентните договори да включват механизми, които могат да осигурят спиране и обратимост на изпълнението им и свързаните с тях плащания;
36. изисква от Комисията по-специално да актуализира своя съществуващ документ с насоки относно Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно правата на потребителите¹², за да изясни дали счита, че интелегентните договори попадат в обхвата на освобождаването по член 3, параграф 3, буква л) от същата директива, и ако това е така, при какви обстоятелства, и да изясни въпроса за правото на оттегляне;
37. подчертава необходимостта технологиите на блокверигите, и по-специално интелегентните договори, да бъдат използвани в съответствие с антиотръстовите правила и изисквания, включително тези, които забраняват картелни споразумения или съгласувани практики;
38. счита, че стандартните общи условия не следва нито да възпрепятстват ефективния достъп до правосъдие в съдилищата на Съюза, нито да лишават гражданите или предприятията на Съюза от права; призовава Комисията да прецени дали защитата на правата за достъп до данни съгласно международното частно право не е несигурна и дали води до неблагоприятни последици за гражданите и предприятията на Съюза;
39. подчертава колко е важно да се гарантира, че използването на цифрови услуги в Съюза се урежда изцяло от правото на Съюза в рамките на юрисдикцията на съдилищата на Съюза;
40. освен това стига до заключението, че на равнището на Съюза следва да се намерят законодателни решения на тези въпроси, ако предприемането на действия на международно равнище не изглежда осъществимо или съществува риск осъществяването на подобни действия да отнеме твърде много време;
41. изтъква, че от установените в Съюза доставчици на услуги не трябва да се изисква да премахват или да блокират достъпа до информация, която е законна в държавата по техния произход;

o

---

¹² ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 64.

42. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция, както и приложените към нея подробни препоръки, на Комисията и на Съвета.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ: ПОДРОБНИ ПРЕПОРЪКИ ПО СЪДЪРЖАНИЕТО НА ИСКАНОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ

A. ПРИНЦИПИ И ЦЕЛИ НА ИСКАНОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ

ОСНОВНИ ПРИНЦИПИ И ЦЕЛИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО:

- В предложението са изложени и двата акта, които следва да бъдат включени в Законодателния акт за цифровите услуги и които са допълнителни към Законодателния акт за цифровите услуги.
- Предложението има за цел да укрепи правилата в областта на гражданското и търговското право, приложими към търговските субекти, извършващи дейност онлайн в областта на цифровите услуги.
- Предложението има за цел да засили и внесе яснота относно договорните права по отношение на модерирването и поддържането на съдържание.
- Предложението има за цел по-нататъшно противодействие на недопустими и несправедливи общи условия, използвани за целите на цифровите услуги.
- В предложението се разглежда въпросът за аспектите на събирането на данни, което е в противоречие със справедливите договорни права на ползвателите, както и със защитата на данните и правилата за поверителност онлайн.
- В предложението се разглежда значението на справедливото прилагане на правата на ползвателите по отношение на оперативната съвместимост и преносимостта.
- В предложението се подчертава значението на правилата на международното частно право, които да осигуряват правна яснота относно неподлежащите на договаряне общи условия, използвани от онлайн платформите, както и на гарантирането на правото на достъп до данни и на достъп до правосъдие.
- Предложението не разглежда аспекти, свързани с регулирането на онлайн пазарите, които въпреки това следва да бъдат разгледани в пакета от законодателни актове за цифровите услуги, който ще бъде предложен от Комисията.
- Предложението повдига въпроса за необходимостта от оценка на необходимостта от подходящо регулиране на аспектите на гражданското и търговското право в областта на технологиите на разпределения регистър, включително блоковите вериги, и по-специално разглежда необходимостта от подходящо регулиране на аспектите на интелигентните договори в областта на гражданското и търговското право.

I. ПРЕДЛОЖЕНИЯ, КОИТО ДА БЪДАТ ВКЛЮЧЕНИ В ЗАКОНОДАТЕЛНИЯ АКТ

ЗА ЦИФРОВИТЕ УСЛУГИ

Основните елементи на предложенията, които трябва да бъдат включени в Законодателния акт за цифровите услуги, следва да бъдат:

Регламент „относно договорните права по отношение на управлението на съдържание“, който да съдържа следните елементи:

- Той следва да се прилага към управлението на съдържание, включително модерирание и поддържане на съдържание, по отношение на достъпно в Съюза съдържание.
- Той следва да установи пропорционални принципи за модериранието на съдържание.
- Той следва да осигури формални и процедурни стандарти за механизъм за предупреждение и действие, които са пропорционални на платформата и на естеството и въздействието на вредата, ефективни и съобразени с бъдещите предизвикателства.
- В него следва да се предвиди независим механизъм за уреждане на спорове в държавите членки, без да се ограничава достъпът до съдебна защита.
- В него следва да се посочи набор от ясни показатели за определяне на пазарната мощ на платформите за хостинг на съдържание, за да се определи дали определена платформа за хостинг на съдържание, която не притежава значителна пазарна мощ, може да бъде освободена от действието на определени разпоредби. Тези показатели биха могли да включват размера на нейната мрежа (брой на ползвателите), нейната финансова стабилност, достъп до данни, степента на вертикална интеграция или наличие на „ефект на заключване“.
- Той следва да предвиди правила относно отговорността на платформите за хостинг на съдържание за стоки, които се продават или рекламират чрез тях, като се вземат предвид подкрепящите дейности за МСП, за да се сведе до минимум тежестта за тях при адаптирането им към тази отговорност.
- Регламентът следва да направи ясно разграничение между незаконно и вредно съдържание, когато става въпрос за прилагане на подходящи варианти на политиката. Във връзка с това всяка мярка в Законодателния акт за цифровите услуги следва да се отнася само до незаконно съдържание по смисъла на определенията в правото на Съюза и в националното право.
- Той следва да се основава на установени принципи по отношение на определянето на приложимото право при спазване на административното право и следва — с оглед на нарастващото сближаване на правата на ползвателите — ясно да посочва, че всички аспекти, попадащи в неговия обхват, се ръководят от тези принципи.
- Той следва изцяло да зачита Хартата на основните права на Европейския съюз, както и правилата на Съюза за защита на ползвателите и тяхната безопасност, неприкосновеността на личния живот и личните данни, както и другите основни

права.

- Той следва да осигури диалог между платформите за хостинг на съдържание със значителна пазарна мощ и компетентната европейска агенция относно управлението на риска при управлението на законно съдържание.

Комисията следва да разгледа възможностите за създаване на европейска агенция, натоварена с функцията да гарантира спазването на разпоредбите на предложението, чрез следните мерки:

- редовен одит на алгоритмите, използвани от платформите за хостинг на съдържание за целите на управлението на съдържание;
- редовен преглед на спазването от страна на платформите за хостинг на съдържание на разпоредбите на регламента въз основа на доклади за прозрачност, предоставяни от платформите за хостинг на съдържание и въз основа на публичната база данни за решенията за премахване на съдържание, която ще бъде създадена със Законодателния акт за цифровите услуги;
- работа с платформите за хостинг на съдържание по най-добри практики, така че да отговарят на изискванията за прозрачност и отчетност по отношение на общите условия, както и по най-добрите практики по отношение на модерирването на съдържание и прилагането на процедурите за предупреждение и действие;
- сътрудничество и координация с националните органи на държавите членки във връзка с прилагането на Законодателния акт за цифровите услуги;
- управление на специален фонд за подпомагане на държавите членки при финансирането на оперативните разходи на независимите органи за уреждане на спорове, описани в регламента, финансиран от глоби, налагани на платформи за хостинг на съдържание за неспазване на разпоредбите на Законодателния акт за цифровите услуги, както и от вноски на платформи за хостинг на съдържание със значителна пазарна мощ;
- налагане на глоби за неспазване на Законодателния акт за цифровите услуги. Глобите следва да постъпват в специален фонд, предназначен за подпомагане на държавите членки при финансирането на разходите за дейността на органите за уреждане на спорове, описани в регламента. Случаите на несъответствие следва да включват:
  - неизпълнение на разпоредбите на регламента;
  - непредоставяне на прозрачни, достъпни, справедливи и недискриминационни общи условия;
  - непредоставяне на достъп на европейската агенция с цел извършване на преглед до алгоритми за управление на съдържание;
  - непредставяне на доклади за прозрачност пред европейската агенция;

- публикуване всеки две години на доклади за всички свои дейности и докладване пред институциите на Съюза.

Докладите за прозрачност относно управлението на съдържание, следва да бъдат уредени, както следва:

Законодателният акт за цифровите услуги следва да съдържа разпоредби, изискващи от платформите за хостинг на съдържание да публикуват и представят на Европейската агенция доклади за прозрачност. Тези доклади следва да бъдат всеобхватни, като следват последователна методология, и следва да съдържат по-специално:

- информация относно предупрежденията, разглеждани от платформата за хостинг на съдържание, включително следното:
  - общия брой на получените предупреждения, за какви видове съдържание, и на предприятиите в съответствие с това действия;
  - броя на получените предупреждения по категория отправящ субект, например частни физически лица, публични органи или частни предприятия;
  - общия брой на удовлетворените искания за премахване и общия брой на сигнализирането на съдържание до компетентните органи;
  - общия брой получени насрещни предупреждения или жалби, както и информация за взетите по тях решения;
  - средния период от време между публикуване, предупреждение, насрещно предупреждение и действие;
- информация за броя на служителите, наети за модерирането на съдържание, тяхното местонахождение, образование и езикови умения, както и за всички алгоритми, които се използват за вземане на решения;
- информация относно искания за информация от страна на публични органи, като например тези, които отговарят за правоприлагането, включително относно броя на изцяло изпълнените искания и броя на исканията, които не са били изпълнени изобщо или само частично;
- информация относно налагането на изпълнението на реда и условията и информация относно съдебните решения, разпореждащи отмяната и/или изменението на общите условия, считани за незаконни от дадена държава членка.

Освен това платформите за хостинг на съдържание следва да публикуват в публично достъпна база данни решенията си относно премахването на съдържание, за да повишат прозрачността за ползвателите.

Независимите органи за уреждане на спорове, които следва да бъдат създадени с регламента, следва да изготвят доклади относно броя на случаите, с които са сезирани, включително броя на сезиранията, приключили с уважаване на съответното искане.

II. ДОПЪЛНИТЕЛНИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ ПО ЗАКОНОДАТЕЛНИЯ АКТ ЗА ЦИФРОВИТЕ УСЛУГИ

Мерките във връзка с поддържането на съдържание, данни и онлайн реклами в нарушение на справедливите договорни права на ползвателите следва да включват:

- Мерки за минимизиране на данните, събирани от платформите за хостинг на съдържание въз основа на, наред с другото, взаимодействие на ползвателите със съдържание, хоствано на платформи за хостинг на съдържание, с цел завършване на целеви рекламни профили, по-специално чрез налагане на строги условия за използването на целеви лични реклами и чрез изискване за дадено свободно, конкретно, информирано и недвусмислено предварително съгласие на ползвателя. Съгласието за целева реклама не се счита за свободно изразено и валидно, ако достъпът до услугата е обвързан с обработването на данни.
- На ползвателите на платформи за хостинг на съдържание се предоставя информация, ако те са обект на целева реклама, на тях се осигурява достъп до профила им, създаден от платформата за хостинг на съдържание, и възможност да го променят, както и им се дава избор да приемат или да се откажат, както и да оттеглят своето съгласие да бъдат подлагани на целеви реклами.
- Платформите за хостинг на съдържание следва да предоставят архив на спонсорираното съдържание и на рекламите, които са показани на техните ползватели, в това число следната информация:
  - дали спонсорираното съдържание или спонсорството понастоящем е активно или неактивно;
  - периода, през който спонсорираното рекламно съдържание е било активно;
  - името и данните за контакт на спонсора или рекламодателя и, ако става въпрос за различни лица, от чие име се осигурява спонсорираното съдържание или рекламата;
  - общия брой на достигнатите ползватели;
  - информация относно целевата група ползватели.

Пътят към справедливо прилагане на правата на ползвателите, що се отнася до оперативната съвместимост, взаимосвързаността и преносимостта, следва да включва:

- оценка на възможността за определяне на справедливи договорни условия за улесняване на обмена на данни с цел преодоляване на дисбаланса в пазарната мощ, по-специално посредством оперативната съвместимост, взаимната свързаност и преносимостта на данните.
- изискване платформите със значителна пазарна мощ да предоставят приложно-програмен интерфейс, чрез който платформите на трети лица и техните ползватели да могат да взаимодействат с основните функционални

характеристики и ползвателите на платформата, предоставяща приложно-програмния интерфейс, включително услугите на трети лица, предназначени за подобряване и персонализиране на изживяването на ползвателите, особено чрез услуги, които адаптират настройките за защита на неприкосновеността на личния живот, както и предпочитанията във връзка с поддържането на съдържанието;

- разпоредби, които гарантират, че платформите със значителна пазарна мощ, предоставящи приложно-програмен интерфейс, не могат да споделят, задържат, реализират или използват данните, които получават от услуги, предоставяни от трети лица;
- разпоредби, гарантиращи, че задълженията за оперативна съвместимост и взаимосвързаност не могат да ограничават, възпрепятстват или забавят способността на платформите за хостинг да коригират проблеми, свързани със сигурността, и че необходимостта да се коригират проблеми, свързани със сигурността, не води до ненужно спиране на действието на приложно-програмния интерфейс, който осигурява оперативната съвместимост и взаимната свързаност;
- разпоредби, гарантиращи, че от платформите се изисква по силата на Законодателния акт за цифровите услуги да гарантират техническата осъществимост на разпоредбите за преносимост на данните по член 20, параграф 2 от Общия регламент относно защитата на данните;
- разпоредби, гарантиращи, че платформите за хостинг на съдържание със значителна пазарна мощ документират публично всички приложно-програмни интерфейси, които те предоставят с цел даване на възможност за оперативна съвместимост и взаимосвързаност на услугите;

Пътят към подходящо регулиране на аспектите в областта на гражданското и търговското право по отношение на технологиите на разпределен регистър, включително блоквериги, и по-специално на интелигентните договори, следва да включва:

- мерки, с които се гарантира наличието на подходяща законодателна рамка за разработването и внедряването на цифрови услуги, включително технологии на разпределен регистър, като например блоквериги и интелигентни договори;
- мерки, с които се гарантира, че интелигентните договори включват механизми, които могат да спират и отменят тяхното изпълнение, по-специално като се вземат предвид личните опасения на по-слабата страна или обществените опасения, като например опасенията, свързани със споразумения за картели и що се отнася до правата на кредиторите при процедури за несъстоятелност и реструктуриране;
- мерки за гарантиране на подходящ баланс и равенство между страните по интелигентните договори, като се вземат предвид по-специално интересите на

малките предприятия и МСП, за които Комисията следва да проучи възможните условия;

- актуализация на съществуващия документ с насоки относно Директива 2011/83/ЕС, за да се изясни дали интелигентните договори попадат в обхвата на изключението по член 3, параграф 3, буква и) от посочената директива, както и въпроси, свързани с трансграничните сделки, изискванията за нотариална заверка и правото на отказ;

Пътят към справедливи правила на международното частно право, които не лишават ползвателите от достъп до правосъдие, следва:

- да гарантира, че стандартните договорни условия не включват разпоредби, уреждащи въпроси на международното частно право в ущърб на достъпа до правосъдие, по-специално чрез ефективно правоприлагане на съществуващите мерки в това отношение;
- да включва мерки за изясняване на правилата на международното частно право, що се отнася до дейностите на платформите по отношение на данните, така че те да не бъдат в ущърб на субектите от Съюза;
- да се основава на многостранно сътрудничество и по възможност да бъде съгласуван в рамките на подходящите международни форуми.

Само когато се окаже невъзможно да бъде постигнато решение въз основа на многостранно сътрудничество в разумен срок, следва да се предложат мерки, прилагани в рамките на Съюза, за да се гарантира, че използването на цифрови услуги в Съюза се урежда изцяло от правото на Съюза и е под юрисдикцията на съдилищата на Съюза.

Б. ТЕКСТ НА ИСКАНОТО ЗАКОНОДАТЕЛНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно договорните права по отношение на управлението на съдържание

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Общите условия, прилагани от доставчиците на цифрови услуги в отношенията с ползвателите, често не подлежат на договаряне и могат да бъдат изменени едностранно от тези доставчици. Необходими са действия на законодателно равнище, за да се въведат минимални стандарти за такива общи условия, по-специално по отношение на процедурните стандарти за управлението на съдържание;
- (2) Гражданскоправните режими, уреждащи практиките на платформите за хостинг на съдържание по отношение на модериранието на съдържание, се основават на определени специфични за сектора разпоредби на равнището на Съюза, както и на закони, приети от държавите членки на национално равнище, като съществуват значителни различия в уредбата на задълженията на платформите за хостинг на съдържание и в механизмите за правоприлагане, установени в различните гражданскоправни режими.
- (3) Произтичащата от това разпокъсаност на гражданскоправните режими, уреждащи модериранието на съдържание от страна на платформите за хостинг на съдържание, не само създава правна несигурност, която би могло не само да накара тези платформи да възприемат по-строги практики от необходимото, за да се сведат до минимум рисковете, произтичащи от използването на тяхната услуга, но и да доведе до разпокъсване на цифровия единен пазар, което ще възпрепятства растежа и иновациите и развитието на предприятията на цифровия единен пазар.
- (4) Като се имат предвид пагубните последици от разпокъсаността на цифровия единен пазар и произтичащата от това правна несигурност за предприятията и потребителите, международният характер на хостинга на съдържание, огромното количество съдържание, изискващо модериранието, както и значителната пазарна мощ на малко на брой платформи за хостинг на съдържание, намиращи се извън Съюза, е необходимо различните въпроси, които възникват по отношение на

хостинга на съдържание, да бъдат регулирани по начин, който води до пълна хармонизация и следователно посредством регламент;

- (5) Що се отнася до отношенията с ползвателите, настоящият регламент следва да установи минимални стандарти за справедливост, прозрачност и отчетност, що се отнася до общите условия за платформите за хостинг на съдържание. Общите условия следва да бъдат ясни, достъпни, разбираеми и недвусмислени и да включват прозрачни, обвързващи и единни стандарти и процедури за модерирването на съдържание, които следва да гарантират достъпни и самостоятелни средства за съдебна защита и да са в съответствие с основните права.
- (6) Насоченото към ползвателя усилване на съдържанието въз основа на мненията или позициите, представени в такова съдържание, е една от най-вредните практики в цифровото общество, особено когато видимостта на такова съдържание се увеличава въз основа на предходно взаимодействие на ползвателя с друго разширено съдържание и с цел оптимизиране на профилите на ползвателите за целите на целеви реклами.
- (7) Припомня, че алгоритмите, чрез които се определя редът на резултатите от търсенето, оказват влияние върху индивидуалните и социалните комуникации и взаимодействия и че те могат да допринесат за формиране на мнение, особено в случаите на медийно съдържание.
- (8) За да се гарантира, наред с другото, че ползвателите могат да отстояват правата си, следва да им бъде предоставена подходяща степен на прозрачност и влияние върху поддържането на съдържанието, което е било направено видимо за тях, включително възможността да се откажат от всякакво поддържане на съдържание, с изключение на хронологичната последователност. По-специално, ползвателите не следва да бъдат обект на поддържане на съдържание без свободно изразено, изрично, информирано и категорично предварително съгласие. Съгласието за целева реклама следва да не се счита за свободно изразено и валидно, ако достъпът до услугата е обвързан с обработването на данни.
- (9) Съгласие, дадено по общ начин от ползвател, относно общите условия на платформите за хостинг на съдържание или относно каквото и да е друго общо описание на правилата, свързани с управлението на съдържание от страна на платформи за хостинг на съдържание, не следва да се приема като достатъчно, за да е налице съгласие за показване на автоматично поддържано съдържание пред ползвателя.
- (10) Настоящият регламент не задължава платформите за хостинг на съдържание да използват каквато и да било форма на автоматизиран предварителен контрол на съдържание, освен ако това е предвидено конкретно в действащото право на Съюза, и предвижда, че процедурите за модерирване на съдържание, използвани по усмотрение на доставчиците, не водят до предварителни мерки за контрол, основани на автоматизирани инструменти или филтриране на качването на съдържание.
- (11) В настоящия регламент следва да бъдат включени и разпоредби срещу

дискриминиращи практики за модерирание на съдържание, експлоатация или изключване за целите на модерирането на съдържанието, особено когато създадено от ползвателите съдържание се премахва на основание на външния вид, етническия произход, пола, сексуалната ориентация, религията или убежденията, наличието на увреждане, възрастта, бременността или възпитанието на децата, езика или социалната класа.

- (12) Правото на отправяне на предупреждение съгласно настоящия регламент следва да се предостави на всяко физическо или юридическо лице, включително на публичен орган, на които се предоставя съдържание чрез уебсайт или приложение.
- (13) След отправянето на предупреждение лицето, качващо съдържание, следва да бъде уведомено за това от платформата за хостинг на съдържание и по-специално относно причината за предупреждението и за действията, които ще бъдат предприети, следва да получи информация за процедурата, включително за подаването на жалби и сезирането на независими органи за уреждане на спорове, както и относно предвидените средства за защита на права в случай на фалшиви предупреждения. Такава информация обаче не следва да се предоставя, ако платформата за хостинг на съдържание е била уведомена от публичните органи относно разследвания, провеждани от правоприлагащи органи. В такива случаи съответните органи следва да бъдат тези, които трябва да уведомят лицето, качващо съдържанието, за повдигнатия с предупреждението въпрос в съответствие с приложимите правила.
- (14) Всички засегнати страни следва да бъдат уведомени за решението по предупреждението. Информацията, предоставена на засегнатите страни, следва също така да включва, освен резултата от решението, най-малко мотивите за решението и дали решението е взето само от човек, както и съответната информация относно възможността за преразглеждане или относно средствата за защита на права.
- (15) Съдържанието следва да се счита за явно незаконно, ако то е безспорно и без да се изисква задълбочено разглеждане, в нарушение на правните разпоредби, уреждащи законността на съдържанието в интернет.
- (16) Като се има предвид непосредственият характер на хостинга на съдържание и често пъти мимолетната цел на качването на съдържание, необходимо е да бъдат предвидени независими органи за уреждане на спорове с цел осигуряване на бърза и ефективна извънсъдебна защита. Тези органи следва да бъдат компетентни да решават спорове относно законността на съдържанието, качено от ползвателите, и правилното прилагане на общите условия. Този процес обаче не следва да възпрепятства ползвателя да има право на достъп до правосъдие и съдебна защита.
- (17) Създаването на независими органи за уреждане на спорове би могло да облекчи тежестта за съдилищата, като осигурява бързо разрешаване на спорове относно решения за управление на съдържанието, без да се засяга правото на съдебна защита. Като се има предвид, че платформите за хостинг на съдържание със значителна пазарна мощ могат да имат голяма полза от създаването на

независими органи за уреждане на спорове, целесъобразно е те да допринасят за финансирането на такива органи. Този фонд следва да се управлява независимо от Европейската агенция, за да се подпомогнат държавите членки при финансирането на текущите разходи на независимите органи за уреждане на спорове. Държавите членки следва да гарантират, че на тези органи се предоставят подходящи ресурси, за да се гарантира тяхната компетентност и независимост.

- (18) Ползвателите следва да имат право да се обръщат към справедлив и независим орган за уреждане на спорове като алтернативен механизъм за уреждане на спорове, за да оспорят решение, взето от платформа за хостинг на съдържание след предупреждение относно качено от тях съдържание. Предупреждаващите лица следва да имат това право, ако биха имали законно право да участват като страна по гражданско дело относно въпросното съдържание.
- (19) Що се отнася до юрисдикцията, компетентният независим орган за уреждане на спора следва да бъде този, установен в държавата членка, в която е качено спорното съдържание. Физическите лица следва винаги да имат възможност да подават жалби пред независимия орган за уреждане на спорове в държавата членка по своето пребиваване.
- (20) Подаването на сигнали за нередности помага за предотвратяване на нарушения на закона и за разкриване на заплахи или вреди за обществения интерес, които в противен случай биха останали неразкрити. Осигуряването на защита за лицата, сигнализиращи за нередности, играе важна роля за защитата на свободата на изразяване, свободата на медиите и правото на обществеността на достъп до информация. Поради това Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета¹³ следва да се прилага за съответните нарушения на настоящия регламент. Съответно посочената директива следва да бъде изменена.
- (21) Настоящият регламент следва да включва задължения за докладване относно неговото изпълнение и за преразглеждането му в разумен срок. За тази цел независимите органи за уреждане на спорове, предвидени от държавите членки по линия на настоящия регламент, следва да представят доклади относно броя на случаите, с които са били сезирани, произнесените решения – като по целесъобразност личните данни се анонимизират – включително броя на сезиранията, при които съответното искане е било разгледано, данните за системните проблеми, тенденциите и идентификацията на платформите, които не изпълняват решенията на независимите органи за уреждане на спорове.
- (22) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно създаване на рамка на Съюза за регулиране на договорните права относно управлението на съдържание, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, и поради техния мащаб и последствия могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не

---

¹³ Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2019 г. относно защитата на лица, които подават сигнали за нарушения на правото на Съюза (ОВ L 305, 26.11.2019 г., стр. 17).

надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

- (23) Действията на равнището на Съюза, предвидени в настоящия регламент, ще бъдат съществено засилени от европейска агенция, натоварена със задачата да наблюдава надлежно и да гарантира спазването на разпоредбите на настоящия регламент от страна на платформите за хостинг на съдържание. За тази цел Комисията следва да разгледа възможностите за определяне на съществуваща или на нова европейска агенция или европейски орган или за координиране на мрежа или национални органи с цел преглед на спазването на стандартите, установени за управление на съдържание, въз основа на доклади за прозрачност и наблюдение на алгоритмите, използвани от платформите за хостинг на съдържание, за целите на управлението на съдържание (наричана по-долу „европейската агенция“).
- (24) За да се гарантира, че се оценяват рисковете, свързани с усилването на съдържанието, следва да се установи диалог, провеждан всеки две години, между платформите за хостинг на съдържание със значителна пазарна мощ и европейската агенция заедно със съответните национални органи относно въздействието на политиките за управление на съдържанието на законно съдържание върху основните права.
- (25) Настоящият регламент зачита всички основни права и съблюдава свободите и принципите, признати в Хартата на основните свободи на Европейския съюз, както са залегнали в Договорите, по-специално свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, както и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1 **Цел**

Целта на настоящия регламент е да допринесе за правилното функциониране на вътрешния пазар чрез установяване на правила, с които да се гарантира, че съществуват справедливи договорни права по отношение на управлението на съдържание, и да се предвидят независими механизми за уреждане на спорове във връзка с управлението на съдържание.

Член 2 **Приложно поле**

1. Настоящият регламент се прилага за платформи за хостинг на съдържание, които хостват и управляват съдържание, което е обществено достъпно на уебсайтове или чрез приложения в Съюза, независимо от мястото на установяване или регистрация или основното място на стопанска дейност на платформата за хостинг на съдържание.
2. Настоящият регламент не се прилага за платформи за хостинг на съдържание, които:
  - а) са с нетърговски характер; или

б) имат по-малко от [100 000]¹⁴ ползватели.

Член 3 Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- (1) „платформа за хостинг на съдържание“ означава услуга на информационното общество по смисъла на член 1, параграф 1, буква б) от Директива (ЕС) 2015/1535¹⁵ на Европейския парламент и на Съвета, чиито основни цели или една от чиито основни цели е да се позволи на регистрирани или нерегистрирани ползватели да качват съдържание за показване на обществено достъпен уебсайт или в обществено достъпно приложение;
- (2) „платформа за хостинг на съдържание със значителна пазарна мощ“ означава платформа за хостинг на съдържание с поне две от следните характеристики:
  - а) капацитет за развитие или запазване на базата от ползватели благодарение на мрежовите ефекти, които блокират значителна част от ползвателите, или благодарение на позиционирането на платформата на пазара надолу по веригата, което ѝ позволява да създаде икономическа зависимост;
  - б) тя е със значителен размер на пазара, изчислен или въз основа на броя на активните ползватели, или въз основа на годишния общ оборот на платформата;
  - в) тя е интегрирана в бизнес или мрежова среда, контролирана от групата, към която принадлежи платформата, или от дружеството майка, което позволява на пазарната мощ в един пазар да използва ефекта на лоста в съседен пазар;
  - г) тя играе роля на пазач на информационния вход за цяла категория съдържание или информация;
  - д) тя има достъп до големи количества висококачествени лични данни, които са предоставени от ползвателите или които могат да бъдат изведени от наблюдението на поведението на ползвателите онлайн, като тези данни са абсолютно необходими за предоставянето и подобряването на подобна услуга, както и до които е трудно да се получи достъп или които е трудно да се възпроизведат от потенциалните конкуренти;
- (3) „съдържание“ означава всяко понятие, идея, форма на изразяване или информация във всякаква форма, като текст, изображения, звук и образ;
- (4) „незаконно съдържание“ означава всяко съдържание, което не е в съответствие с правото на Съюза или с правото на дадена държава членка, в която то е хоствано;

---

¹⁴ При определянето на броя на ползвателите Комисията следва да взема предвид положението на МСП и на стартиращите предприятия.

¹⁵ Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 г., установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 241, 17.9.2015 г., стр. 1).

- (5) „управление на съдържание“ означава модерирание и поддържане на съдържанието на платформите за хостинг на съдържание;
- (6) „модерирание на съдържание“ означава практиката за наблюдение и прилагане на предварително определен набор от правила и насоки относно съдържание, генерирано, публикувано или споделяно от ползвателите, за да се гарантира, че съдържанието съответства на законовите и регулаторните изисквания, общностните насоки и общите условия, както и на всички произтичащи от това мерки, предприети от платформата, като например премахване на съдържание или закриване или спиране на акаунта на ползвателя, било чрез автоматизирани средства, било чрез извършени от човек операции;
- (7) „поддържане на съдържание“ означава практиката на подбор, оптимизиране, подреждане по приоритет и препоръчване на съдържание въз основа на индивидуалните профили на ползвателите за целите на показването му на уебсайт или в приложение;
- (8) „общи условия“ означава всички условия или спецификации, независимо от тяхното наименование или форма, които уреждат договорните отношения между платформата за хостинг за съдържание и нейните ползватели и които са определени едностранно от платформата за хостинг на съдържание;
- (9) „ползвател“ означава физическо или юридическо лице, което използва услугите, предоставяни от платформа за хостинг на съдържание, или взаимодейства със съдържание, хоствано на такава платформа;
- (10) „лице, качващо съдържание“ означава физическо или юридическо лице, което добавя съдържание към платформа за хостинг на съдържание, независимо от видимостта му за други ползватели;
- (11) „предупреждение“ означава официално уведомление, с което се оспорва съответствието на съдържание със законовите и регулаторните изисквания, общностните насоки и общите условия.

Член 4

Принципи на управлението на съдържание

1. Управлението на съдържание се извършва по справедлив, законосъобразен и прозрачен начин. Практиките за управление са подходящи, пропорционални на вида и обема на съдържанието, уместни и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се управлява съдържанието. Платформите за хостинг на съдържание носят отговорност за гарантирането, че техните практики за управление на съдържанието са справедливи, прозрачни и пропорционални.
2. Ползвателите не могат да бъдат обект на дискриминиращи практики, експлоатация или изключване за целите на модериранието на съдържание от страна на платформите за хостинг на съдържание, като например премахване на създадено от ползвателите съдържание, основано на външния вид, етническия произход, пола, сексуалната ориентация, религията или убежденията, наличието на увреждане, възрастта, бременността или възпитанието на децата, езика или

социалната класа.

3. Платформите за хостинг на съдържание предоставят на ползвателите достатъчно информация за техните профили във връзка с поддържането на съдържание и за индивидуалните критерии, съгласно които платформите за хостинг на съдържание поддържат съдържание за тях, включително информация дали се използват алгоритми, както и какви са техните цели.
4. Платформите за хостинг на съдържание предоставят на ползвателите подходяща степен на влияние върху поддържането на съдържанието, което е било направено видимо за тях, включително възможността да се откажат от всякакво поддържане на съдържание. По-специално, ползвателите не са обект на поддържане на съдържание без свободно изразено, изрично, информирано и категорично предварително съгласие.

Член 5

Структуриран диалог относно рисковете във връзка с управлението на съдържанието

Като част от един структуриран диалог за рисковете с европейската агенция, заедно със съответните национални органи, платформите за хостинг на съдържание със значителна пазарна мощ представят всеки две години доклад пред европейската агенция относно въздействието върху основните права и относно управлението от тяхна страна на рисковете по отношение на управлението на съдържанието на тяхната платформа и начините за смекчаване на тези рискове.

Член 6

Задължение за прозрачност

1. Доставчиците на цифрови услуги предприемат необходимите мерки, за да дават възможност за оповестяването на финансирането на всички заинтересовани групи, с които са свързани ползвателите на цифровите услуги на доставчиците, както и подробности за естеството на отношенията между тези групи по интереси и ползвателите. Това оповестяване дава възможност да се идентифицира лицето, което носи юридическа отговорност.
2. Доставчиците на търговски цифрови услуги, които са установени извън Съюза, определят законен представител за целите на интересите на ползвателите в рамките на Съюза и правят информацията за контакт с този представител видима и достъпна на своите онлайн платформи.

Член 7

Условия за отправяне на предупреждения

1. Всяко физическо или юридическо лице или публичен орган, на които е предоставено съдържание чрез уебсайт, приложение или друга форма на софтуер, има право да отправи предупреждение съгласно настоящия регламент.
2. Държавите членки предвиждат санкции за случаите, в които лице, действащо за цели, свързани с неговата търговска дейност, неговата стопанска дейност, неговия

занаят или неговата професия, системно и многократно отправя неправомерни предупреждения. Тези санкции са ефективни и пропорционални и имат възпиращ ефект.

Член 8

Процедури по предупрежденията

Платформите за хостинг на съдържание включват в своите общи условия ясна, достъпна, разбираема и недвусмислена информация относно процедурите по предупрежденията, и по-специално за:

- а) максималния срок, в който лицето, качващо въпросното съдържание, трябва да бъде уведомено за процедурата по предупреждението;
- б) срокът, в който лицето, качващо съдържанието, може да подаде жалба;
- в) крайния срок за своевременно разглеждане на предупрежденията и вземане на решение от платформата за хостинг на съдържание;
- г) крайния срок за платформата за хостинг на съдържание да уведоми двете страни за резултата от решението, включително обосновка на предприетото действие.

Член 9

Съдържание на предупрежденията

1. Предупреждението относно съдържание включва най-малко следната информация:
  - а) връзка към въпросното съдържание и по целесъобразност, като например що се отнася до видео съдържание, електронен времеви печат;
  - б) причината за предупреждението;
  - в) доказателства в подкрепа на искането, отправено в предупреждението;
  - г) декларация за добросъвестност на предупреждаващото лице; както и
  - д) в случай на нарушаване на права на личността или права на интелектуална собственост — самоличността на предупреждаващото лице.
2. В случай на нарушения по първа алинея, буква д) предупреждаващото лице трябва да бъде лицето, засегнато от нарушаването на правата на личността, или притежателят на права на интелектуалната собственост, които са били нарушени, или действащо от негово име лице.

Член 10

Информация, предоставяна на лицето, качващо съдържание

1. При отправяне на предупреждение и преди да е взето решение относно съдържанието лицето, качващо въпросното съдържание, получава следната информация:

- a) причината за предупреждението и за действията, които би могла да предприеме платформата за хостване на съдържание;
  - б) достатъчно информация за процедурата, която трябва да се следва;
  - в) информация относно правото на отговор, предвидено в параграф 3; както и
  - г) информация за предвидените средства за защита на права във връзка с неоснователни предупреждения.
2. Изискваната информация по първа алинея не се предоставя, ако платформата за хостинг на съдържание е била уведомена от публичните органи за провеждащи се разследвания в областта на правоприлагането.
  3. Лицето, качващо съдържание, има право да отговори на платформата за хостинг на съдържание под формата на насрещно уведомление. Платформата за хостинг на съдържание взема предвид отговора на лицето, качващо съдържание, когато взема решение относно действието, което трябва да бъде предприето.

Член 11

Решения по предупрежденията

1. Платформите за хостинг на съдържание гарантират, че решенията по предупрежденията се вземат от квалифициран персонал без ненужно забавяне след провеждане на необходимите разследвания.
2. След отправянето на предупреждение платформите за хостинг на съдържание решават без забавяне дали да премахнат, свалят или блокират достъпа до съдържанието, което е било предмет на предупреждението, ако това съдържание не отговаря на законовите изисквания. Без да се засяга член 14, параграф 2, фактът, че дадена платформа за хостинг на съдържание е счела, че определено съдържание не съответства на изискванията, в никакъв случай не води автоматично до премахване, сваляне или блокиране на достъпа до съдържанието за друг ползвател.

Член 12

Информация относно решенията

След като платформата за хостинг на съдържание е взела решение, тя уведомява всички страни, участващи в процедурата по предупреждението, относно резултата от решението, като предоставя следната информация по ясен и разбираем начин:

- a) мотивите за взетото решение;
- б) дали решението е взето от само от човек или е било подпомогнато от алгоритъм;
- в) информация относно възможността за преразглеждане съгласно член 13 и относно средствата за съдебна защита за всяка от страните.

Член 13

Преразглеждане на решения

1. Платформите за хостинг на съдържание могат да предоставят механизъм, който позволява на ползвателите да поискат преразглеждане на решенията, които вземат платформите за хостинг на съдържание.
2. Платформите за хостинг на съдържание със значителна пазарна мощ осигуряват механизма за преглед, посочен в параграф 1.
3. Във всички случаи окончателното решение по преразглеждането се взема от човек.

Член 14

Премахване на съдържание

1. Без да се засягат съдебните или административните заповеди относно онлайн съдържание, съдържанието, което е било предмет на предупреждение, остава видимо, докато се извършва преценката за неговата законосъобразност.
2. Платформите за хостинг на съдържание действат експедитивно, за да блокират или да премахнат съдържание, което е явно незаконно.

Член 15

Независимо уреждане на спорове

1. Държавите членки предвиждат независими органи за уреждане на спорове с цел осигуряване на бърза и ефективна извънсъдебна защита, когато е подадена жалба срещу решения относно модерирването на съдържание.
2. Независимите органи за уреждане на спорове включват независими правни експерти, на които е възложено да решават спорове между платформите за хостинг на съдържание и ползвателите относно съответствието на въпросното съдържание със законовите и регулаторните изисквания, общностните насоки и общите условия.
3. Отнасянето до независим орган за уреждане на спорове на спор относно модерирването на съдържание не изключва възможността ползвателят да потърси съдебна защита, освен ако спорът бъде уреден по общо съгласие.
4. Платформите за хостинг на съдържание със значителна пазарна мощ допринасят финансово за оперативните разходи на независимите органи за уреждане на спорове чрез вноски в специален фонд, управляван от европейската агенция, с цел подпомагане на държавите членки при финансирането на тези органи. Държавите членки гарантират, че на независимите органи за уреждане на спорове се предоставят подходящи ресурси, за да се гарантира тяхната компетентност и независимост.

Член 16

Процедурни правила за независимото уреждане на спорове

1. Лицето, качващо съдържание, както и трето лице, като например омбудсман, със

законен интерес да действа, имат право да отнесат случай във връзка с модерирането на съдържание до компетентния независим орган за уреждане на спорове, когато дадена платформа за хостинг на съдържание е взела решение да премахне, свали или да блокира достъпа до съдържание или да действа по друг начин, който противоречи на изрично заявеното като предпочитано действие от страна на лицето, качващо съдържание, или който представлява нарушение на основни права.

2. Когато платформата за хостинг на съдържание е решила да не сваля съдържание, което е предмет на предупреждение, предупреждаващото лице има право да отнесе въпроса до компетентния независим орган за уреждане на спорове, при условие че предупреждаващото лице би било легитимирано да участва като страна по гражданско дело относно въпросното съдържание.
3. Що се отнася до юрисдикцията, компетентен е независимият орган за уреждане на спорове, установен в държавата членка, в която е качено спорното съдържание. Физическите лица имат възможност при всички случаи да подават жалби пред независимия орган за уреждане на спорове в държава членка по тяхното местопребиваване.
4. Когато предупреждаващото лице има право да отнесе случай във връзка с модерирането на съдържание до независим орган за уреждане на спорове в съответствие с параграф 2, това лице може да сезира независимия орган за уреждане на спорове, установен в държавата членка по обичайното местопребиваване на предупреждаващото лице или на лицето, качващо съдържанието, ако последното ползва услугата за нетърговски цели.
5. Когато случай на модериране на съдържание, свързан със същия въпрос, е предмет на отнасяне до друг независим орган за уреждане на спорове, независимият орган за уреждане на спорове може да спре процедурата, що се отнася до сезирането. Когато въпрос за модериране на съдържание е бил предмет на препоръки от независим орган за уреждане на спорове, независимият орган за уреждане на спорове може да откаже да разгледа дадено сезиране.
6. Държавите членки определят всички други необходими правила и процедури за независимите органи за уреждане на спорове в рамките на своята юрисдикция.

Член 17

Лични данни

Всяко обработване на лични данни на физически лица съгласно настоящия регламент бива извършвано в съответствие с Регламент (ЕО) № 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета¹⁶ и Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на

---

¹⁶ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

Съвета¹⁷.

Член 18

Сигнали за нарушения и защита на сигнализиращите лица

Директива (ЕС) 2019/1937 се прилага за подаването на сигнали за нарушения на настоящия регламент и за лицата, сигнализиращи за такива нарушения.

Член 19

Изменения на Директива (ЕС) 2019/1937

Директива (ЕС) 2019/1937 се изменя, както следва:

(1) В член 2, параграф 1, буква а) се добавя следната подточка:

“(xi) управление на онлайн съдържание;“;

(2) В част I от приложението се добавя следната буква:

“К. Член 2, параграф 1, буква а), подточка xi) — управление на онлайн съдържание.

Регламент [XXX] на Европейския парламент и на Съвета относно договорните права по отношение на управлението на съдържание.“

Член 20

Докладване, оценка и преглед

1. Държавите членки предоставят на Комисията цялата имаща отношение информация относно изпълнението и прилагането на настоящия регламент. Въз основа на предоставената информация и на обществени консултации Комисията в срок до ... [три години след влизането в сила на настоящия регламент] представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно изпълнението и прилагането на настоящия регламент и разглежда необходимостта от допълнителни мерки, включително, когато е целесъобразно, изменения на настоящия регламент.
2. Независимо от задълженията за докладване, предвидени в други правни актове на Съюза, всяка година държавите членки представят на Комисията следните статистически данни:

FdR

- а) броя на споровете, отнесени до независимите органи за уреждане на спорове, и вида съдържание, което е било предмет на спорове;
- б) броя на решенията от независимите органи за уреждане на спорове случаи, по

---

¹⁷ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37).

категории според резултата.

Член 21

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Той се прилага от ХХ.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Естеството на цифровите услуги в Европейския съюз се променя драстично и с драматични темпове. Действащата понастоящем правна рамка за цифровите услуги на вътрешния пазар беше приета през 2000 г. Оттогава бизнес моделите, технологиите и социалните реалности се развиха до степен, която изисква цялостна актуализация на правилата и актовете, уреждащи предоставянето на цифрови услуги в Европейския съюз.

В своите политически насоки председателят на Европейската комисия обяви законодателен акт за цифровите услуги, за да се адаптира правната рамка на Съюза към новите социални реалности и бизнес модели в цифровата икономика на XXI-ви век. Необходимостта от такава инициатива става очевидна предвид на това, че няколко държави членки започват да предприемат законодателни мерки на национално равнище по въпроси, които се отнасят пряко до предоставянето на цифрови услуги в Европейския съюз. Въпреки това, когато държавите членки предприемат мерки срещу трансгранични проблеми, се стига до разпокъсан набор от правила в целия Съюз, който е не само неефективен, но и оказва неблагоприятно въздействие, водещо до задушаване на растежа на европейските предприятия в рамките на цифровия единен пазар. За да се гарантира правилното функциониране на единния пазар за цифрови услуги, както е посочено в член 114 от ДФЕС, е необходима актуализация на правилата в областта на гражданското и търговското право, приложими за търговските субекти, които извършват дейност онлайн.

През последното десетилетие все повече социални и търговски дейности се преместиха в онлайн платформите, които служат като посредници за съдържание, услуги и стоки. Освен това социалните медии и услугите в икономиката на сътрудничеството размиват границите между доставчиците и потребителите на съдържание и услуги, като предоставянето им е по-скоро хоризонтално и разпръснато, а не вертикално и линейно. Що се отнася до платформите за хостинг на съдържание, които се утвърждават като доминиращия формат за обмен на съдържание и услуги, въпросът за борбата с незаконните дейности излезе на преден план.

Освен това придобиването на значителна пазарна мощ от платформи с господстващо положение доведе до положение „победителят да получава всичко“, като пазарът се състои от малък брой участници, всеки от които упражнява на пазара господстващо положение над своите конкуренти и налага на ползвателите своите бизнес практики. В рамките на действащите понастоящем правни режими се упражнява ограничен регулаторен надзор върху начина, по който платформите за хостинг на съдържание противодействат на незаконни дейности. Това води до положение, при което прилагането на законите, от една страна, но и защитата на основните права, от друга страна, остава в ръцете на частни дружества. Като се има предвид свободата на изразяване на мнение, защитена от член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз, правото на Съюза трябва да гарантира прозрачни процедури за модерирването на съдържание, които да дават възможност за достъп до правосъдие на всички заинтересовани страни.

Докладчикът счита, че Законодателният акт за цифровите услуги следва да направи принципа на „предупреждение и действие“ ефективен и работещ и да го утвърди като

стандартна процедура за модерирането на съдържание, която да се прилага в целия Съюз. За тази цел докладчикът посочва два начина, по които Законодателният акт за цифровите услуги може да засили ефективността на процедурите за предупреждение и действие: 1) установяване на ясна процедурна рамка за процедурите за предупреждение и действие; 2) гарантиране, че процедурите за предупреждение и действие позволяват ефективна съдебна защита. Настоящите разпоредби следва да се прилагат, без да се засяга прилагането на правилата за отговорността на междинните доставчици на услуги, установени в членове 12—15 от Директива 2000/31/ЕО.

На първо място, правото на Съюза следва да предвиди, че процедурите за предупреждение и действие трябва да бъдат включени в общите условия на платформите за хостинг на съдържание, като се установят общи стандарти за начина, по който тези платформи модерират съдържание. В този смисъл разпореждане на съд или предупреждение от носител на права следва да наложи на платформата за хостинг на съдържание да предприеме пропорционални действия по реда на ясна процедура, която е установена с разпоредби, въведени като част от пакета на Законодателния акт за цифровите услуги. По този начин процедурите за предупреждение и действие могат да бъдат укрепени и посредством ясна процедурна рамка да се гарантира справедливост и правна сигурност за всички страни.

На второ място, установяването на ясни стандарти за процедурите за предупреждение и действие също така гарантира, че в случай на спор има достъп до ефективна съдебна защита. Неправомерното сваляне на съдържание, дължащо се на прекомерно блокиране или неоснователни предупреждения, нарушава свободата на изразяване на мнение на ползвателите, и Законодателният акт за цифровите услуги трябва да посочва ясни способности за ефективна съдебна защита в такива ситуации. Докладчикът счита, че този подход е за предпочитане пред отправянето на искане до платформите за хостинг на съдържание да „се задействат“ и да станат по-проактивни, особено в случаи на извънредни ситуации, което би могло да доведе на практика до прекомерно блокиране и да остави задачата за преценка на законността на съдържанието изцяло в ръцете на частни предприятия, което има неблагоприятно въздействие върху упражняването на основните права онлайн и принципите на правовата държава. За тази цел Законодателният акт за цифровите услуги не трябва да съдържа каквито и да било разпоредби, които да принуждават или по друг начин да накарат платформите за хостинг на съдържание да използват автоматичен предварителен контрол на съдържанието или други автоматизирани инструменти за предварително модериране на съдържание. Вместо това окончателното решение относно законосъобразността на съдържание може да бъде взето само от независима съдебна система. За да се гарантира това положение, практиките за модерирането на съдържание трябва да се основават на балансирано сътрудничество между платформите за хостинг на съдържание и публичните органи, като това изисква ясни правила и процедури, които следва да бъдат предвидени в Законодателния акт за цифровите услуги.

Съдебната защита трябва да бъде ефективна и приложима на практика. Поради това споровете относно модерирането на съдържание не следва да представляват прекомерна тежест за съдебните системи на държавите членки. Ето защо докладчикът предлага да се създадат независими органи за уреждане на спорове в държавите членки, включващи правни експерти, на които е възложена задачата да решават спорове между платформите за хостинг на съдържание и ползвателите във връзка с решенията относно модерирането на съдържание. Такава опростена законоустановена процедура ще бъде в

състояние да отговаря на естеството на споровете относно модерирването на съдържание, като същевременно ще гарантира, че националните съдилища няма да бъдат претоварени с такива спорове. Тъй като тези органи ще действат като подсъдебна система, те не могат да заменят традиционните съдилища и във всички случаи трябва да се запази възможността и за получаване на защита по съдебен ред. Финансовата тежест за създаването и функционирането на такива органи за уреждане на спорове не следва да се поема от данъкоплатците. Вместо това докладчикът предлага създаването на специален фонд, в който платформите за хостинг на съдържание със значителна пазарна позиция следва да правят вноски.

За да се следи и гарантира спазването на разпоредбите на Законодателния акт за цифровите услуги, докладчикът предлага да бъде създаде европейска агенция, която да може да налага глоби на платформите за хостинг на съдържание, за които е установено, че не спазват изискваните стандарти в своите практики за управлението на съдържание. Платформите за хостинг на съдържание следва редовно да представят на Агенцията доклади за прозрачност, в които подробно се излага спазването от тяхна страна на стандартите и процедурите, изисквани във връзка с процедурите за предупреждение и действие по силата на Законодателния акт за цифровите услуги. Освен това платформите за хостинг на съдържание следва да публикуват информация относно решенията си за сваляне на съдържание в достъпна за обществеността база данни, така че да се създаде възможност за журналисти или учени да изследват последиците от свалянето на съдържание, за да се придобие по-добра представа за ефективността на практиките за модерирването на съдържание. В същото време на европейската агенция следва да се възложи задачата да одитира алгоритми, използвани от платформите за хостинг на съдържание за модерирването и поддържането на съдържание, особено когато тези платформи използват по свое усмотрение алгоритми за автоматизирано предварително наблюдение на съдържанието. На Европейската агенция следва също така да бъде предоставено правомощието да налага глоби за неспазване на правилата, като постъпленията от глобите биха могли да постъпват в специалния фонд за горепосочените независими органи за уреждане на спорове.

Освен необходимостта от предоставянето на ясна рамка за модерирването на съдържание докладчикът счита, че е необходимо да се обърне внимание и на някои практики за поддържането на съдържание. Много платформи за хостинг на съдържание определят кое съдържание е по-вероятно да стане видимо за ползвателите въз основа на профилите, изградени въз основа на проследяване на взаимодействията на ползвателите със съдържание, с цел да предлагат целеви реклами. На практика това води до вероятност от усилване на съдържанието, което е предназначено да привлече внимание и има характера на сензация. Това не само води до по-голяма вероятност съдържание „кликбейт“ (пораждащо импулс за незабавна покупка) да се появи на видно място в новинарските емисии и в системите за препоръки, но може също така да повлияе в по-голяма степен върху свободата на информация за ползвателите, ако те имат слабо влияние върху начина на поддържането на съдържание по отношение на тях. Докладчикът счита, че бизнес модел, който определя видимостта на съдържанието изключително въз основа на способността на съдържанието да генерира приходи от реклама, е в ущърб на цифровите общества и поради това предлага, от една страна, да се предприемат мерки за ограничаване на събирането на данни за целите на изграждането на целеви рекламни профили, а от друга страна, на ползвателите да бъде предоставена подходяща степен на контрол върху алгоритмите за поддържането на съдържание, влияещи на поведението им в социалните медии. По същия начин

алгоритмите, използвани от платформите за хостинг на съдържание с цел поддържането на съдържание, следва също така да подлежат на одит от страна на европейската агенция, която ще бъде създадена със Законодателния акт за цифровите услуги.

Тази практика е особено вредна, като се има предвид господстващото положение на пазара, което имат някои платформи за хостинг на съдържание. Ефектът на „лок-ин“ („закрепостяване“) на ползвателите се дължи на огромния размер на платформите за хостинг на съдържание, и малко на брой платформи разполагат с ресурсите да предлагат инфраструктура за проверка на самоличността, за да се получи достъп до уебсайтове на трети лица, като по този начин проследяват взаимодействията на ползвателите със съдържание дори извън собствените страници на платформата за хостинг на съдържание. Докладчикът настоятелно призовава Комисията да проучи надеждни варианти за гарантиране на справедливи пазарни условия за всички участници, включително възможността за определяне на справедливи договорни условия с оглед улесняване на обмена на данни между участниците на пазара.

Докладчикът също така счита, че Законодателният акт за цифровите услуги следва да включва някои разпоредби, които улесняват навлизането на иновативни инструменти въз основа на технологиите на разпределен регистър. Т.нар. „интелигентни“ договори, т.е. базирани на блоквериги протоколи за самоизпълнение, стават все по-популярни. Широкото навлизане на такива технологии обаче зависи от правната сигурност. Законодателният акт за цифровите услуги предоставя възможност за преценка на изискванията, които са необходими, за да може интелигентните договори да се считат за правно валидни. По-специално докладчикът счита, че интелигентните договори трябва да съдържат механизми, които могат да спрат тяхното изпълнение, в случай че договорът е недействителен или трябва да бъде прекратен.

Законодателният акт за цифровите услуги следва да има за цел да осигури регулаторна екосистема на Съюза, която да урежда предоставянето на всички услуги на информационното общество. Международният трансграничен характер на цифровите услуги означава обаче, че много доставчици на цифрови услуги, достъпни в Съюза, са установени в трети държави. Това може да породи опасения относно подсъдността на споровете във връзка с общите условия за предоставянето на цифрови услуги. Поради това докладчикът призовава Комисията да проучи подходящи правила в областта на международното частно право, за да се гарантира, че европейските граждани и предприятия не са лишени от права или че не са поставени в неблагоприятно положение във връзка с използването на цифрови услуги, и че използването на цифрови услуги в Съюза се урежда от европейски закони и под юрисдикцията на европейските съдилища.

9.7.2020

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР И ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

на вниманието на комисията по правни въпроси

съдържащо препоръки към Комисията относно законодателен акт за цифровите услуги: адаптиране на правилата в областта на търговското и гражданското право за целите на търговските дружества, извършващи дейността си онлайн (2020/2019(INL))

Докладчик по становище: Дита Харанзова

(Право на инициатива – член 47 от Правилника за дейността)

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 57 от Правилника за дейността

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите приканва водещата комисия по правни въпроси:

- да включи следните предложения в предложението за резолюция, което ще приеме:
- А. като има предвид, че свободното движение на услуги, включително цифровите услуги, е една от четирите основни свободи, залегнали в Договора за функционирането на Европейския съюз, и е от жизненоважно значение за функционирането на единния пазар и трябва да бъде укрепено от по-голяма защита на потребителите и благосъстояние на потребителите;
- Б. като има предвид, че Директива 2000/31/ЕО¹ („Директивата за електронната търговия“) е правната уредба за онлайн услугите на вътрешния пазар и урежда управлението на съдържанието от посредници за хостинг; като има предвид, че следва да се избегне разпокъсване на тази правна уредба в резултат на преразглеждането на Директивата за електронната търговия;
- В. като има предвид, че в доклада на комисията по правни въпроси, озаглавен „Законодателният акт за цифровите услуги: адаптиране на правилата в областта на търговското и гражданското право за целите на търговските дружества,

¹ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1).

извършващи дейността си онлайн“, не се разглеждат правилата на Директивата за електронната търговия, които са предмет на доклад, изготвен от комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите;

- Г. като има предвид, че Директива (ЕС) 2019/2161², която изменя Директива 2005/29/ЕО³ („Директива за нелоялни търговски практики“), и Директива (ЕС) 2019/770⁴ („Директива за цифровото съдържание“) и Директива (ЕС) 2019/771⁵ относно някои аспекти на договорите за предоставяне на цифрово съдържание и цифровите услуги и договорите за продажба на стоки бяха приети едва наскоро;
- Д. като има предвид, че Регламент (ЕС) № 2017/2394⁶ има ключова роля за засилване на сътрудничеството между националните органи в областта на защитата на потребителите;
- Е. като има предвид, че Законодателния пакет за цифровите услуги не следва да засяга Регламент (ЕС) № 2016/679⁷ („ОРЗД“), определящ правната рамка за защита на личните данни;
- Ж. като има предвид, че Законодателния пакет за цифровите услуги не следва да засяга Директива 2002/58/ЕО⁸, която изисква от държавите членки да гарантират високо равнище на защита на правото на неприкосновеност на личния живот по отношение на обработката на лични данни в сектора на електронните комуникации;
3. като има предвид, че във връзка с избухването на пандемията от COVID-19, Комисията приветства положителния подход, възприет от платформите в отговор на нейните писма, изпратени на 23 март 2020 г., с искане за тяхното

---

² Директива (ЕС) на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и на директиви 98/6/ЕО, 2005/29/ЕО и 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на по-доброто прилагане и модернизирването на правилата за защита на потребителите в Съюза (ОВ L 328, 18.12.2019 г., стр. 7).

³ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22).

⁴ Директива (ЕС) 2019/770 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за някои аспекти на договорите за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги (ОВ L 136, 22.5.2019 г., стр. 1).

⁵ Директива (ЕС) 2019/771 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за някои аспекти на договорите за продажба на стоки, за изменение на Регламент (ЕС) 2017/2394 и на Директива 2009/22/ЕО и за отмяна на Директива 1999/44/ЕО (ОВ L 136, 22.5.2019 г., стр. 28).

⁶ Регламент (ЕС) 2017/2394 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. относно сътрудничеството между националните органи, отговорни за прилагането на законодателството за защита на потребителите, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ L 345, 27.12.2017 г., стр. 1).

⁷ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

⁸ Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37).

сътрудничество за отстраняване на съдържащи измама реклами за продукти с фалшивото твърдение, че биха могли да предотвратят или излекуват инфекция с COVID-19;

- И. като има предвид, че законодателните мерки, предложени като част от Законодателния пакет за цифровите услуги, следва да се основават на доказателства, и като има предвид, че Комисията следва да извърши задълбочена оценка на въздействието въз основа на съответните данни, статистически данни, анализи и проучвания на различните налични възможности;
1. приветства Общата позиция на органите за сътрудничество в областта на защитата на потребителите във връзка с COVID-19⁹, публикувана от Комисията и органите на държавите членки за сътрудничество в областта на защитата на потребителите относно последните докладвани измами и нелоялните практики във връзка с избухването на епидемията от COVID-19;
  2. подчертава необходимостта от по-добра защита на потребителите чрез предоставяне на надеждна и прозрачна информация относно примери за злоупотреби, като например подвеждащи твърдения и измами;
  3. призовава всички платформи да си сътрудничат с Комисията и с компетентните органи на Мрежата за сътрудничество в областта на защитата на потребителите (СОЗП) и Мрежата на европейските потребителски центрове (ЕСС-Net), за да се идентифицират по-добре незаконните практики и да се премахнат измамите; изисква от Комисията непрекъснато да преразглежда своите насоки за потребителите и търговците, за да допринесе за избягване на пласирането, продажбата или закупуването на стоки и услуги с невярно, подвеждащо или по друг начин целящо злоупотреба съдържание за потребителите и, когато е необходимо, да предприеме законодателни действия;
  4. счита, че с тези насоки следва не само да се цели прилагане на правото на Съюза и националното право в областта на защитата на потребителите, но да се цели проактивно въвеждане на начини за бързо реагиране по отношение на кризата на пазара;
  5. приветства усилията за осигуряване на прозрачност по отношение на функционирането и отчетността при онлайн рекламата и счита, че са необходими повече насоки по отношение на дължимата професионална грижа и задълженията на платформите по отношение на онлайн рекламата; посочва, че са необходими нови мерки за създаване на уредба за отношенията между платформите и потребителите по отношение на разпоредбите за прозрачност по отношение на рекламата, цифровото „подтикване“ и преференциалното третиране;
  6. припомня, че платените реклами или платеното позициониране в класация следва да бъдат посочвани по ясен, сбит и интелигентен начин; предлага платформите да оповестяват произхода на платените реклами, особено тези от политически

---

⁹ Европейска комисия/Мрежа за сътрудничество в областта на защитата на потребителите (СОЗП), Обща позиция на органите за сътрудничество в областта на защитата на потребителите, „Спиране на измамите и борбата с нелоялните търговски практики на онлайн платформи в контекста на избухването на коронавируса в ЕС“.

характер;

7. посочва, че целенасочените реклами трябва да бъдат уредени по-строго в полза на по-слабо инвазивни форми на реклама и че Законодателният пакет за цифровите услуги следва да определя ясни граници по отношение на условията, които определят кога натрупването на данни за тази цел би било разрешено, за да бъдат по-добре защитени потребителите;
8. счита, че ако съответните данни показват значителна разлика в заблуждаващите рекламни практики и прилагането между платформите, установени в Съюза и съответно в трети държави, е разумно да се разгледат допълнителни възможности за засилване на съответствието със съществуващите закони;
9. счита, че възможностите за засилване на съответствието със съществуващите закони следва да включват задължение за рекламодатели и рекламни посредници, установени в трета държава, да определят юридически представител, установен в Съюза, към който може да се отправят искания, за да може например да се получи правна защита на потребителите в случай на неверни или подвеждащи реклами;
10. подчертава необходимостта от равнопоставени условия на конкуренция между рекламодателите от Съюза и рекламодателите от трети държави; поради това изисква от Комисията да оцени въздействието, което взаимните задължения от трети държави, приети в отговор на новите правила на Съюза, биха оказали върху предоставянето на услуги от установени в Съюза дружества в трети държави, като същевременно се повиши осведомеността относно начините, по които законодателството в областта на защитата на потребителите се прилага по отношение на рекламодатели от трети държави, които се насочват към пазара на Съюза;
11. изисква от Комисията да изясни на какви санкции или други ограничения са обект тези рекламни посредници и платформи, в съответствие със законите на равнището на Съюза и на национално равнище, ако те съзнателно приемат неверни или подвеждащи реклами;
12. подчертава значението на ясното определяне на това, какво представлява фалшива или подвеждаща реклама; припомня, че онлайн платформите следва да предприемат мерки, за да се гарантира, че не извличат полза от фалшиви или подвеждащи реклами, включително от маркетингово съдържание на инфлуенсъри, което не се показва като спонсорирано;
13. подчертава, че изискванията за прозрачност следва да включват задължението за оповестяване кой плаща за рекламата, включително както преки, така и непреки плащания, или всякакво друго възнаграждение, получено от доставчиците на услуги, и задължението за защита на потребителите от нежелани съобщения онлайн;
14. подчертава, че рекламите на търговски продукти и услуги и рекламите с политически характер или съобщенията, свързани с обществения интерес, са различни по форма и предназначение и поради това следва да бъдат предмет на различни, но допълващи, насоки и правила;

15. като припомня по-ранните усилия, отправя искане към Комисията за допълнително преразглеждане на практиката на използване на предварително формулирани стандартни клаузи в договорни условия, които не са индивидуално договорени предварително, включително споразумения за лицензиране на крайните ползватели („условия на договора“), и да търси начини те да станат по-справедливи и да гарантира съответствие с правото на Съюза, за да се даде възможност за по-лесно ангажиране за потребителите, включително при избора на клаузи, които да направят възможно получаването на по-информирано съгласие;
16. припомня, че ограниченията върху използването на цифрово съдържание и цифрови услуги, като технически ограничения, включително ограничения на оперативната съвместимост или ограничения, произтичащи от споразумения за лицензиране на крайните ползватели, могат да бъдат в нарушение на правото на Съюза, ако не отговарят на разумните очаквания на потребителя, защитени съгласно Директивата за цифровото съдържание;
17. отбелязва, че ползвателите често приемат договорните условия без да ги четат; освен това отбелязва, че когато договорни условия позволяват на ползвателите да се откажат от някои клаузи, доставчиците на услуги могат да изискат от ползвателите да се отказват от тези клаузи при всяко използване, за да насърчат приемането на тези условия;
18. отбелязва, че по-голямата част от договорните условия могат да бъдат едностранно променени от платформите без предизвестие за потребителите, с пагубни последици от гледна точка на защитата на потребителите, и призовава за по-добра защита на потребителите чрез ефективни мерки;
19. изисква от Комисията да въведе насоки за платформите как по-добре да информират потребителите за тези договорни условия, например чрез изскачащо съобщение, съдържащо основната информация за тях;
20. счита, че в началото на всички такива договорни условия следва да се постави резюме на ясен и достъпен език относно договорните условия, което да включва възможността за лесно „отказване“ от незадължителни клаузи; счита, че Комисията следва да създаде образец с такива резюмета;
21. подчертава, че договорните условия следва ефективно да гарантират, че споделянето на всички данни с трети страни за маркетингови цели се основава на съгласието на ползвателя, като по този начин се установи високо равнище на защита и сигурност на данните;
22. препоръчва всяко средство за защита на достъпа до данни да бъде налагано единствено с цел справяне с пазарната неефективност, да бъде в съответствие с Общия регламент относно защитата на данните, да предоставя на потребителите право на възражение срещу споделянето на данни и да предоставя на потребителите технически решения, които да им помагат да контролират и управляват потоците от своите лични данни, както и да разполагат със средства за правна защита;
23. изисква от Комисията да гарантира, че потребителите могат да продължават да използват свързано устройство с всички негови основни функции, дори ако

- потребителите не дадат или оттеглят своето съгласие за споделяне на неоперативни данни с производителя на устройството или с трети лица; потвърждава необходимостта от прозрачност в договорните условия по отношение на възможността и обхвата на споделянето на данни с трети лица;
24. призовава за по-добро прилагане на правото на потребителите на информирано съгласие и на свобода на избор при подаването на данни;
  25. подчертава, че Директива (ЕС) 2019/2161, Директива (ЕС) 2019/770 и Директива (ЕС) 2019/771 все още не са правилно транспонирани и прилагани; изисква от Комисията да вземе това предвид при разработването на допълнителни мерки, които отговарят на новите развития на пазара;
  26. отбелязва увеличаването на „интелигентните договори“ като тези въз основа на технологиите на разпределения регистър без ясна правна рамка;
  27. изисква от Комисията да направи оценка на разработването и използването на технологиите на разпределения регистър, включително „интелигентните договори“, и по-специално въпросите, свързани със законосъобразността и изпълнението на интелигентните договори в трансгранични ситуации, да предостави насоки относно тях с цел гарантиране на правна сигурност за предприятията и потребителите и да предприема законодателни инициативи само ако бъдат идентифицирани конкретни пропуски вследствие на тази оценка;
  28. изисква по-специално от Комисията да актуализира съществуващия документ с насоки относно Директива 2011/83/ЕС¹⁰ (Директивата относно правата на потребителите), за да се изясни дали счита, че интелигентните договори попадат в обхвата на освобождаването по член 3, параграф 3, буква л), и ако това е така, при какви обстоятелства, и да изясни въпроса за правото на оттегляне;
  29. изисква насоки относно трансграничните сделки и относно съществуващите правила по отношение на изискванията за нотариална заверка;
  30. подчертава, че всички бъдещи законодателни предложения следва да бъдат основани на доказателства и следва да целят премахване на съществуващите необосновани пречки пред предоставянето на цифрови услуги от страна на онлайн платформите и предотвратяване на възникването на потенциални нови пречки, при същевременно засилване на защитата на потребителите; счита, че тези предложения следва да бъдат насочени към постигането на устойчив и интелигентен растеж, да бъдат насочени към технологичните предизвикателства и да гарантират, че цифровият единен пазар е справедлив и безопасен за всички;
  31. подчертава същевременно, че новите задължения на Съюза относно платформите трябва да бъдат пропорционални и ясни с цел избягване на ненужна регулаторна тежест или ненужни ограничения, да бъдат ръководени от защитата на потребителите и целите за безопасност на продуктите, като гарантират условия на

---

¹⁰ Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 64).

равнопоставеност за дружествата, включително малките и средните предприятия (МСП), и да закрилят здравето и безопасността на нашите граждани; подчертава, че е необходимо да се избягват практиките на свръх регулиране от страна на държавите членки, в допълнение към законодателството на Съюза;

32. изисква от Комисията да проучи възможността да представи, като част от законодателния пакет за цифровите услуги, няколко предложения, включително относно договорните права в контекста на предоставянето на цифрови услуги, както е посочено в препоръките, съдържащи се в приложението;

**ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ:
ПОДРОБНИ ПРЕПОРЪКИ ОТНОСНО СЪДЪРЖАНИЕТО НА ИСКАНИТЕ
ПРЕДЛОЖЕНИЯ**

**А. ПРИНЦИПИ И ЦЕЛИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯТА, КОИТО СЕ ИСКА ДА БЪДАТ
ВНЕСЕНИ СЪС ЗАКОНОДАТЕЛНИЯ ПАКЕТ ЗА ЦИФРОВИТЕ УСЛУГИ**

Законодателният пакет за цифровите услуги следва да се състои от:

- всеобхватно законодателно предложение, което преразглежда Директивата за електронната търговия с цел да се подобри функционирането на вътрешния пазар и свободното движение на цифрови услуги;
- законодателно предложение относно предварителното регулиране на големите платформи, което да е насочено към справяне с пазарната неефективност и засилването на прозрачността, като се използва за основа Регламентът относно отношенията между платформите и предприятията;
- предложения относно договорните права в контекста на предоставянето на цифрови услуги, които са спомагателни спрямо Законодателния акт за цифровите услуги, като част от пакет, базиран на препоръките, изложени в настоящото приложение, след задълбочен анализ на транспонирането и прилагането на наскоро приетите правни инструменти в областта на защитата на потребителите, както и преразглеждане на Регламент (ЕС) № 910/2014¹¹ („Регламент относно електронната идентификация и удостоверителните услуги“) с оглед на развитието на технологии за виртуална идентификация, за да се подобри ефикасността на електронната комуникация между предприятия и потребителите.

Б. ПРЕПОРЪКИ

Препоръка 1. Предназначение

Предложенията следва да имат за цел да укрепят правилата в областта на търговското и гражданското право, приложими спрямо търговски субекти, извършващи дейността си онлайн, по отношение на цифровите услуги, включително, при идентифициране на пропуски вследствие на обстойна оценка на въздействието, гражданските и търговските аспекти на технологиите на разпределения регистър, и по-специално на интелигентните договори.

Предложенията следва също така да целят по-голяма разбираемост на договорните условия, както и да предоставят на физическите лица възможност на практика за отказ от някои клаузи или за договаряне на индивидуални условия.

Препоръка 2. Приложно поле

Предложенията относно договорните права следва да се съсредоточат единствено

---

¹¹ Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 73).

върху аспектите на гражданското и търговското право и не следва да засягат Директивата за електронната търговия. Те следва да бъдат в съответствие с правилата за реклама, установени в Директивата за нелоялни търговски практики, и правилата относно цифровото съдържание и цифровите услуги, определени в Директивата за цифровото съдържание.

Препоръка 3. Общи принципи

Принцип на прозрачност

Всички общи условия или други клаузи за използване следва да бъдат лесно достъпни и лесни за разбиране като се използва ясен и разбираем език. Потребителите следва да получават точна и подходяща информация относно функционалните възможности и техническите ограничения на цифровото съдържание и цифровите услуги, за да се избегне погрешна и подвеждаща реклама. Ако свързан продукт или услуга зависи от една или повече услуги, за да функционира или да функционира оптимално, рекламодателите и рекламните агенти трябва да гарантират, че потребителите разбират, че продуктът или услугата не могат да бъдат използвани без допълнителната услуга. Комисията следва да създаде образец за резюме на основните договорни условия или на споразуменията за лицензиране на крайните потребители, което да бъде представено в началото, за да могат потребителите да идентифицират най-важните елементи и да разберат последиците от съгласието си.

Принцип на справедливост

Всички общи условия или други клаузи за използване, които не са абсолютно необходими за предоставяне на цифрова услуга или които не са законово изисквани, следва да подлежат на изменение или заличаване преди приемане от крайния ползвател („възможност за отказ“).

Дружествата също така следва да могат да ограничат някои услуги, ако дадено лице реши да избере такива възможности за отказ, но не следва да могат да откажат достъп изцяло или да ограничат основни елементи на цифровата услуга или физически продукт, свързан пряко или не с цифрова услуга.

Принцип на правна сигурност

Следва да бъде ясно установено, че винаги когато, наред с другото, договорните условия и интелигентните договори попадат в обхвата на правното определение за договор, следва да се прилагат всички съответни разпоредби относно защитата на потребителите, предвидени в Директивата за правата на потребителите.

Следва да се изясни дали информирано съгласие може да се предположи само чрез приемането на общите условия или дали използването на цифрова услуга се осъществява без доказателства, че крайният ползвател е прочел общите условия или други клаузи за използване.

Правоприлагане и санкции

Държавите членки следва по-добре да прилагат правото на потребителите на информирано съгласие и на свобода на избор при подаването на данни до рекламодатели и рекламни посредници. Държавите членки следва да предвидят мерки за защита на потребителите и да установят правила за санкциите, приложими при нарушения на правилата относно договорните права, и да предприемат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва

да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	7.7.2020
Резултат от окончателното гласуване	+: 39 -: 1 0: 4
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Alex Agius Saliba, Andrus Ansip, Brando Benifei, Adam Bielan, Hynek Blaško, Biljana Borzan, Vlad-Marius Botoș, Markus Buchheit, Dita Charanzová, Deirdre Clune, David Cormand, Petra De Sutter, Carlo Fidanza, Evelyne Gebhardt, Alexandra Geese, Sandro Gozi, Maria Grapini, Svenja Hahn, Virginie Joron, Eugen Jurzyca, Arba Kokalari, Marcel Kolaja, Kateřina Konečná, Andrey Kovatchev, Jean-Lin Lacapelle, Maria-Manuel Leitão-Marques, Adriana Maldonado López, Antonius Manders, Beata Mazurek, Leszek Miller, Kris Peeters, Anne-Sophie Pelletier, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Kim Van Sparrentak, Marion Walsmann, Marco Zullo
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Pascal Arimont, Marco Campomenosi, Maria da Graça Carvalho, Edina Tóth, Stéphanie Yon-Courtin

ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ

39	+
ECR	Adam Bielan, Carlo Fidanza, Eugen Jurzyca, Beata Mazurek
EPP	Pascal Arimont, Maria da Graça Carvalho, Deirdre Clune, Arba Kokalari, Andrey Kovatchev, Antonius Manders, Kris Peeters, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Edina Tóth, Marion Walsmann
GREENS/EFA	David Cormand, Petra De Sutter, Alexandra Geese, Marcel Kolaja, Kim Van Sparrentak
ID	Markus Buchheit, Marco Campomenosi, Virginie Joron, Jean-Lin Lacapelle
NI	Marco Zullo
RENEW	Andrus Ansip, Vlad-Marius Botoș, Dita Charanzová, Sandro Gozi, Svenja Hahn, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Alex Agius Saliba, Biljana Borzan, Maria Grapini, Maria-Manuel Leitão-Marques, Adriana Maldonado López, Leszek Miller, Christel Schaldemose

1	-
ID	Hynek Blaško

4	0
EUL/NGL	Kateřina Konečná, Anne-Sophie Pelletier
S&D	Brando Benifei, Evelyne Gebhardt

Легенда на използваните знаци:

+ : „за“

- : „против“

0 : „въздържал се“

20.7.2020

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КУЛТУРА И ОБРАЗОВАНИЕ

на вниманието на комисията по правни въпроси

с препоръки към Комисията относно Законодателния акт за цифровите услуги: адаптиране на правилата в областта на търговското и гражданското право за търговските субекти, които извършват дейност онлайн (2020/2019(INL))

Докладчик по становище: Петра Камереверт

(Право на инициатива – член 47 от Правилника за дейността)

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по култура и образование приканва водещата комисия по правни въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. напомня, че свободните и плуралистични медии представляват гръбнакът на демократичните общества; напомня, че традиционните медийни услуги подлежат на строго регулиране, за да се гарантира свободата на словото и редакционната свобода по отношение на съдържанието, което публикуват; призовава да бъдат взети мерки особено по отношение на защитата на наличността на и достъпността до законно съдържание, което е под редакционна отговорност и отговорността е призната или което е съставено от журналисти, както и от всякакъв друг тип медии, които вече подлежат на общопризнат и независим мониторинг на други платформи или в други услуги, така че съдържанието им да не бъде подлагано на допълнителен контрол, като същевременно се прилагат ясни и ефективно приложими правила относно прозрачността и отговорността на платформите по отношение на поверителността на данните, онлайн сигурността, прозрачността и зачитането на основните права; ето защо отбелязва, че са необходими съвместими рамки за онлайн и офлайн средите, както и че редакторските решения и алгоритмичните процеси на платформите, както и премахването на съдържание от страна на онлайн платформите, могат да имат силно въздействие върху свободата на словото и достъпа до информация;
2. счита, че поради бързия технологичен напредък и разработването на нови продукти и услуги всяко законодателно предложение за законодателен акт за цифровите услуги следва да предлага дългосрочни решения, ориентирани към бъдещето, с които да бъдат актуализирани и уточнени правилата за отговорност и сигурност по отношение на цифровите платформи, услуги и продукти, без да се създават необосновани пречки, които да възпрепятстват развитието в областта на цифровите услуги; подчертава, че всички нови мерки следва да бъдат

пропорционални, а при изпълнението им на практика следва да бъдат взети предвид финансовият капацитет и пазарният дял на съответните доставчици в държавите членки и Съюза, за да бъдат гарантирани еднакви условия на конкуренция и да се насърчава конкуренцията;

3. подчертава, че съдържанието, което е законно и законно споделяно съобразно правото на ЕС или националното право, трябва да остане онлайн, и че премахването на такова съдържание не бива да води до идентифициране на отделните ползватели, нито до обработката на личните им данни;
4. напомня, че задълженията за прозрачност, които се прилагат по отношение на медийните платформи и услуги, които извършват своята дейност онлайн, следва да се прилагат и по отношение на това чия собственост са те и кои са източниците им на финансиране;
5. счита, че създаването на правилната среда е от основно значение за оползотворяването на целия потенциал на цифровия единен пазар; подчертава, че при подходящите рамкови условия онлайн средата ще се третира така, както се третира офлайн средата, включително и по отношение на рекламирането и данъчното облагане;
6. призовава за безопасна цифрова среда с балансиран подход по отношение на основните права, за да се гарантира разнообразието на мнения, мрежовата неутралност, свободата на словото и информацията, както и защитата на собствеността; отбелязва, че комуникацията винаги се осъществява в даден контекст и че същевременно са необходими мерки, за да се гарантира, че незаконното съдържание се премахва своевременно и не се появява отново; следователно призовава по отношение на автоматизираните процедури да се прилагат етичните принципи, прозрачността и отчетността, както и мониторинг и контрол, извършени от човек; подчертава, че подобни процедури трябва да бъдат допълнени с предвидени за ползвателя ефикасни способности за подаване на жалба и търсене на правна защита, които да гарантират, че жалбите се обработват своевременно, за да бъдат защитени основните свободи по отношение на комуникацията;
7. призовава Комисията да гарантира, че операторите на платформи предоставят доклади за прозрачност, които съдържат информация относно броя случаи, в които съдържанието е неправилно идентифицирано като незаконно или незаконно споделяно, и че компетентните органи предоставят информация относно броя на случаите, в които премахванията водят до разследването и преследването на престъпления;
8. призовава да бъдат използвани всички технологично възможни средства за борба с незаконното съдържание, от една страна, както и за противодействие срещу вредно съдържание, дезинформация, пропаганда и словото на омразата, от друга; подчертава, че употребата на подобни средства следва да бъде основана на регулаторен и съдебен контрол; подчертава, че подобни мерки не бива да доведат до каквито и да било мерки за предварителен контрол или филтриране на качването на съдържание, които не съответстват на член 15 от Директива

9. посочва, че наред със задълженията по отношение на прозрачността и основните права, осезаем принос за разпространението на законно съдържание, насърчаването на медийния и информационен плурализъм, културното и езиково разнообразие и достъпа до качествено съдържание с обществена стойност могат да имат ефективните мерки за откриваемостта и търсенето на съдържание, както и ограниченията на откритите авторефенции; посочва добрите практики на съвместно регулиране и саморегулиране, които укрепват сътрудничеството между платформите, носителите на права, проверителите на факти, органите и ползвателите, и които дават на ползвателите възможност за контрол, като им позволяват да съобщават за съмнително съдържание; посочва, че услугите за социалните медии следва все по-често да съобщават за подвеждащо съдържание;
10. призовава специфичните за секторите правила, които служат за изпълнението на целите на цялото общество и конкретизират тези цели за определени сектори, като Директива 2010/13/ЕС² и Директива (ЕС) 2019/790³ на Европейския парламент и на Съвета, да бъдат с предимство пред общите разпоредби, за да се гарантират правата на авторите и творците в цифровата среда;
11. изисква от Комисията да разгледа скорошната национална съдебна практика, която определя период от 30 минути, в който доставчиците на услуги следва да премахнат съдържанието, което е в нарушение, както и да разясни понятието „експедитивно“ по отношение на съдържание, излъчвано „на живо“;
12. напомня, че системите за достъп до данни, които имат благоприятен ефект за конкуренцията и допринасят за прилагането на законодателството в областта на конкуренцията, следва да се стремят да децентрализират данните, притежание на собствениците на данни, като същевременно запазят стимулите за иновации в полза на потребителите;
13. посочва факта, че основните свободи, като свободата на словото, изборът на потребителите и правото на неприкосновеност на личния живот, следва да бъдат от основно значение при новите правила, за да се постигнат еднакви условия на конкуренция за целия сектор;
14. подчертава колко е важно да бъдат премахнати настоящите и потенциалните нови пречки, ограничения и тежести при предоставянето на цифрови услуги, особено по отношение на малките и средните предприятия и новосъздадените предприятия, като същевременно се гарантира, че поведението на платформите е отговорно и недискриминационно, както и че задълженията, онлайн или офлайн,

---

¹ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1).

² Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови или административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудио-визуални медийни услуги (Директива за аудио-визуалните медийни услуги) (ОВ L 95, 15.4.2010 г., стр. 1).

³ Директива (ЕС) 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. относно авторското право и сродните му права в цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО (ОВ L 130, 17.5.2019 г., стр. 92).

са пропорционални;

15. изразява твърдото си убеждение, че е налице необходимост от засилване на отговорността на платформите, що се отнася до незаконни и опасни продукти, като по този начин бъде укрепен цифровият единен пазар; припомня, че в тези случаи отговорността на платформата следва да отговаря на предназначението ѝ, като се вземат предвид гаранциите за защита на потребителите, които следва да бъдат спазвани във всеки един момент, и установяването на съпътстващи мерки за правна защита за търговците на дребно и потребителите; счита, че системата може да функционира само ако правоприлагащите органи разполагат с достатъчно правомощия, инструменти и ресурси за изпълнение на разпоредбите и за ефективно сътрудничество в случаите с транснационален елемент;
16. подчертава необходимостта от актуализиране, промяна, увеличаване на обхвата, яснотата, прозрачността на правилата на ЕС и националните правила, като същевременно се отстраняват ненужни и неактуални регулаторни разпоредби, вместо да се добавят още регулаторни разпоредби, като целта е да се отрази технологичният напредък в днешно време.

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	13.7.2020
Резултат от окончателното гласуване	+: 27 -: 1 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Asim Ademov, Christine Anderson, Andrea Bocskor, Vlad-Marius Botoș, Iana Căciurel, Gilbert Collard, Gianantonio Da Re, Laurence Farreng, Tomasz Frankowski, Romeo Franz, Alexis Georgoulis, Hannes Heide, Irena Joveva, Petra Kammerevert, Niyazi Kizilyürek, Predrag Fred Matić, Dace Melbārde, Victor Negrescu, Niklas Nienab, Peter Pollák, Marcos Ros Sempere, Domènec Ruiz Devesa, Andrey Slabakov, Massimiliano Smeriglio, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Milan Zver
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Isabel Benjumea Benjumea, Marcel Kolaja
Заместници (чл. 209, пар. 7), присъствали на окончателното гласуване	Angel Dzhambazki

ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ

27	+
PPE	Asim Ademov, Isabel Benjumea Benjumea, Andrea Bocskor, Tomasz Frankowski, Peter Pollák, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Milan Zver
S&D	Hannes Heide, Petra Kammerevert, Predrag Fred Matić, Victor Negrescu, Marcos Ros Sempere, Domènec Ruiz Devesa, Massimiliano Smeriglio
RENEW	Vlad-Marius Botoș, Ilana Cicurel, Laurence Farreng, Irena Joveva
ID	Gilbert Collard
VERTS/ALE	Romeo Franz, Niklas Nienaf
ECR	Angel Dzhambazki, Dace Melbārde, Andrey Slabakov
GUE/NGL	Alexis Georgoulis, Niyazi Kizilyürek

1	-
VERTS/ALE	Marcel Kolaja

2	0
ID	Christine Anderson, Gianantonio Da Re

Легенда на използваните знаци:

+ : гласове „за“

- : „против“

0 : „въздържал се“

Легенда на използваните знаци:

+ : гласове „за“

- : „против“

0 : „въздържал се“

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	1.10.2020
Резултат от окончателното гласуване	+: 22 -: 1 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Manon Aubry, Gunnar Beck, Geoffroy Didier, Angel Dzhambazki, Ibán García Del Blanco, Jean-Paul Garraud, Esteban González Pons, Mislav Kolakušić, Gilles Lebreton, Karen Melchior, Jiří Pospíšil, Franco Roberti, Marcos Ros Sempere, Liesje Schreinemacher, Stéphane Séjourné, Raffaele Stancanelli, József Szájer, Marie Toussaint, Adrián Vázquez Lázara, Axel Voss, Tiemo Wölken, Javier Zarzalejos
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Patrick Breyer, Evelyne Gebhardt

ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

22	+
EPP	Esteban González Pons, Jiří Pospíšil, József Szájer, Axel Voss, Javier Zarzalejos
S&D	Ibán García Del Blanco, Evelyne Gebhardt, Franco Roberti, Marcos Ros Sempere, Tiemo Wölken
RENEW	Karen Melchior, Liesje Schreinemacher, Stéphane Séjourné, Adrián Vázquez Lázara
ID	Jean-Paul Garraud, Gilles Lebreton
VERTS/ALE	Patrick Breyer, Marie Toussaint
ECR	Angel Dzhambazki, Raffaele Stancanelli
GUE/NGL	Manon Aubry
NI	Mislav Kolakušić

1	-
ID	Gunnar Beck

1	0
EPP	Geoffroy Didier

Легенда на използваните знаци:

+ : „за“

- : „против“

0 : „въздържал се“